

11th March 1969]

sensation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of nine Members to the Committee of Privileges for the financial year 1969-70.

Time and date for the receipt of nominations.—4-30 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for scrutiny.—5 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for the withdrawal of nominations.—5 p.m. on 27th March 1969.

Nomination forms can be had from the Secretary. There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds nine. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

(2) ELECTION OF SIX MEMBERS TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. THIRU M. KARUNANIDHI: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That, with reference to rule 173 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be members of the House Committee for the financial year 1969-70’.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That, with reference to rule 173 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, this Council do proceed on a date to be fixed by the Hon. Chairman to elect six Members to be Members of the House Committee for the financial year 1969-70’.

The motion was put and carried.

MR. CHAIRMAN: I have to inform the House that, in accordance with regulation 2 (1) framed for the holding of elections in accordance with the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix the following programme for election of six members to the House Committee for the financial year 1969-70.

Time and date for the receipt of nominations.—4-30 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for scrutiny.—5 p.m. on 25th March 1969.

Time and date for the withdrawal of nominations.—5 p.m. on 27th March 1969.

Nomination forms can be had from the Secretary.

There will be an election, if the number of candidates nominated exceeds six. The date and time of the poll, if any, will be intimated later.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70—cont.

MR. CHAIRMAN: We now resume the discussion on the Budget. Thirumathi Alamelu Appadurai will speak.

[11th March 1969]

* **திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை :** மதிப்புக்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக நம்முடைய மத்திய சர்க்கார் தன்னுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் மீதான வரியை உயர்த்தியிருக்கும்போது நம்முடைய தமிழக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் அவ்வாறு வரி ஏதும் விதிக்காததற்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். அதற்கு முன்னால் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் ஆட்சிக்குப் பிறகு தமிழகத்தில் முதலமைச்சராக வந்து வீற்றிருக்கும் அவருடைய தம்பியான மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்களைப் பாராட்டி அவர் தன்னுடைய ஆட்சியை நல்ல முறையில் நடத்தி நாட்டு மக்கள் நலமாக வாழ்வதற்கும் பசியாற உணவுக்கும் உடுக்க உடைக்கும் கஷ்டமில்லாமல் வாழ்வதற்கும் வழி தேடுவார்கள் என்று கூறுவதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை.

கல்வித் துறை பற்றியும், இன்னும் விவசாய, உணவுத் துறை பற்றியும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றும் உள்ள உறுப்பினர்களும் இங்கே பேசினார்கள். அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது பனைவெல்லம் பற்றியும் கருப்பட்டி பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய முன்னோர்கள் காலத்தில் எல்லாம் நாம் இந்த நாட்டில் பனை வெல்லத்தில்தான் காப்பி போட்டு சாப்பிட்டோம். மற்ற உணவுப் பண்டங்களையும் அதைச் சேர்த்துத்தான் செய்தோம். ஆனால் இப்போது கரும்பை உபயோகித்து சர்க்கரை அலைகளை வைத்து, சர்க்கரை உற்பத்தி செய்து இங்கே உள்ள வெல்லம், கருப்பட்டி எல்லாம் வட நாட்டிற்குப் போகவும் வடநாட்டில் இருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு சர்க்கரை-வெள்ளை லீனி-வருவதுமான நிலை இருக்கிறது. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டிய இந்த நேரத்தில் மதிப்புக்குரிய நம்முடைய டெல்லி சர்க்கார் உரத்திள் மீதும் பூச்சி மருந்தின் மீதும் வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற இரண்டாண்டுகளாக மழை இல்லாத காரணத்தால் பஞ்சம் மிகுந்து அரிசி இன்னும் மற்ற உணவு தானியங்கள் கிடைக்காத இந்த நேரத்தில் இந்த வரியைப் போட வேண்டிய தேவையில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்படி மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் நம்முடைய சர்க்கார் பெருந்தன்மையோடு விவசாயிகள் மீது மேற்கொண்டு வரியேதும் போடாமல் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த வகையில் இப்போது வந்து இருக்கிற நம் மதிப்புக்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

கல்வித் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்க வந்தவுடனே இங்கே உள்ள நகராட்சி மூலமாக 1, 2, 3-வது வகுப்பு வரையில் தான் சில குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக புத்தகம், பலகை ஆகியவற்றைக் கொடுத்திருந்தார்கள். நம்முடைய அண்ணா அவர்கள் அதை மாற்றி

11th March 1969] [திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை]

6-ம் வகுப்பு வரையில் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் இலவசமாக புத்தகம் பலகை எல்லாம் அளிக்கக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினார்கள். கல்விக்காக இப்போது வந்திருக்கும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏராளமான கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். கல்விக்காக அண்ணா அவர்கள் 10 கோடி ரூபாய் செலவழித்தார்கள். இப்போது தம்பிமார்கள் வந்து 7 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி இலவசப் படிப்பிற்காக 3 பள்ளிகளைக் கட்டவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் நினைக்கும்போது நீண்ட நாள் இந்த ஆட்சி மக்களுக்கு நல்ல சேவை செய்யக்கூடிய ஆட்சி என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த ஆட்சி நீண்டகாலம் நடக்க வேண்டும் என்று விரும்பிப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய மற்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த ஆட்சியைப் பற்றிப் பேசும்போது இது நெடுநாளைக்கு நீடிக்காது, 1972-ம் ஆண்டில் நம்முடைய பழைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தான் வரும் என்று பேசினார்கள். ஆனால் நான் சொல்லுவேன், யார் ஆட்சிக்கு வருவார்கள் என்கிற முடிவு நாங்களோ அதாவது இப்போது ஆட்சியில் இருக்கிற எங்களுடைய அரசாங்கமோ அல்லது நீங்களோ எடுக்கக்கூடிய ஒரு முடிவல்ல. அண்ணா அவர்களின் இந்த அமைச்சரவை நாட்டிலே நன்மைகளைச் செய்து 1972-லும் நாட்டு மக்கள் ஆதரவைப் பெற்றால் மீண்டும் ஆட்சிக்கு வரலாம். யார் ஆட்சிக்கு வர வேண்டும் என்பது பொதுமக்கள் எடுக்கக் கூடிய முடிவு என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அண்ணா அவர்கள் இல்லாத நிலையில் தம்பிமார்கள் எப்படி நடப்பார்களோ என்று பலரும் கீழ்சபையில் கேள்விகள் கேட்டபோது நான் மனமார வருத்தப் பட்டேன். ஏனென்றால் இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாகவே பல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய அண்ணா அவர்கள் தம்பிமார்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போனாலும் அவர் விட்டுச் சென்ற காரியங்களைத் தம்பிமார்கள் திறம்பட நல்ல முறையில் செய்வார்கள் என்பது மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் உருட்டி, மிரட்டி, அடித்தல் அதைச் செய்ய வில்லை, இதைச் செய்யவில்லை, அங்கே கட்டிடம் இடிந்து விழுந்தது, இங்கே இடிந்துபோய்விட்டது என்று சொல்லி நம்மை பலவீனப்படுத்தப் பார்க்கிறார்கள். காங்கிரஸ் இங்கே 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்தியது. நான் நகர சபை உறுப்பினராக இருக்கும் போது பலர் என்னிடம் வந்து சொல்லுவார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொடுத்த வீடு முற்றிலும் இடிந்து விழுந்தது என்று சொல்லுவார்கள். வீடு கட்டுவதன் பேரால், குத்தகை காரர்களுக்கும், சொந்தக்காரர்களுக்கும், சுற்றத் தாருக்கும் விட்டுவிடுவது, அவர்களும் அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு சரியாக நல்ல முறையில் கட்டாமல் பாதியிலே இடிந்து விழுவது என்பது எல்லாம் சாதாரணமாக இருந்தது. நான் அப்போதும் அதைப் பற்றிக் குறை சொன்னதில்லை. ஏதோ அவர்கள் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் கட்டினார்கள் என்று இருந்தேன். இந்த 2 ஆண்டுக்குள் நாங்கள் எத்தனை ஆயிரம்

[திருமதி அலமேலு அப்பாதுரை] [11th March 1969]

விடுகளைக் கட்ட முடியும்? எவ்வளவு திட்டங்களை நாங்கள் போட முடியும் என்பதை மாற்றுக் கட்சி தோழர்கள் உணர வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல் ஆகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பற்றுக் குறை ஏராளமாக இருந்தும் அதைப் பற்றி அஞ்சாமல் சேலம் இரும்பு உருக்காலைக்காக 50 லட்சம் ரூபாயை இந்த மாநில அரசு ஒதுக்கி இருக்கிறது. டெல்லி கவர்மென்ட்டு இதைக் கவனித்து அதை சரிப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெல்லியில் என்னைப் போல் ஒரு பெண் ஆளும் தன்மையில் இருப்பதால் இந்த நாட்டுப் பெண்கள் நலம் பெற, இந்த நாடு நலம் பெற, தமிழ்நாட்டிற்குத் தேவையான எல்லா உதவிகளையும் கொடுக்க முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாட்டைப் பற்றி அம்மையார் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். தமிழ்நாட்டிற்கு சமீபத்தில் அவர்கள் வந்து போயிருக்கிறார்கள். அண்ணா அவர்களுடைய இறுதி சடங்குகளில் கலந்து கொள்ள வந்திருக்கிறார்கள். அப்போதே தமிழ்நாட்டைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்றார்கள். என்னென்ன குறைகள் இங்கே இருக்கின்றன என்பது அவருக்குத் தெரியும். முடிந்த அளவுக்கு எல்லா விதமான உதவியும் செய்வோம் என்று அப்போதே வாக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் வரிப் பணம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து டெல்லிக்கு நிறையச் செல்கிறது. ஆகவே தமிழ் நாட்டைப் பற்றி குறை சொல்வதை விட்டுவிட்டு நமக்கு அவர்கள் தாமதமாகவே முன்வந்து உதவி ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த அரசாங்கம் பெண்களுக்கு போதுமான வசதிகளை—பெண்களுடைய சௌகர்யக்கிற்றகு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையும்—செய்து வருகிறார்கள். மகளிர் மன்றங்கள், மற்றும் தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் சங்கங்கள் என்றெல்லாம் அவர்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால் எங்கள் அரசாங்கத்தோடு எல்லோரும் ஒத்துழைத்து எங்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இது கடைசி நாளாக இருப்பதால் இதோடு நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் எனது கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் வரி இல்லை என்பது எல்லோராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அபிவிருத்தி வேலைகள் தடைப்பட்டு வரி ஒன்றும் இல்லை என்றால், அது இந்த நாட்டினுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்து விடுமா என்பது ஐயப் பாடாக இருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் தற்போதைய பிரச்சனை விவசாயப் பிரச்சனை. இந்த ஆண்டு விவசாய அபிவிருத்தி, விவசாய ஆராய்ச்சி, விவசாய மேம்பாடு இந்த இனங்களுக்குத்

11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

தொகை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் வரட்சி. இந்த நிலையில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கு மான்யம் கிடையாது.

அடுத்தபடியாக, நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருவதுபோல் இயற்கையே பொய்த்துப் போனாலும், மழை இல்லை என்று ஏற்பட்டாலும், பள்ளத்தில் இருக்கக்கூடிய, அடி பாதாளத்தில் இருக்கக்கூடிய நீர் ஊற்றுக்களைக் கொண்டு வந்து இந்த இயற்கையின் சோதனையை மாற்றி அமைக்க முடியும் என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த நேரத்தில் ஆர்டிசியன் வெல்ஸ், அதாவது பொங்கும் ஊற்றுக் கிணறு திட்டங்களுக்கு பணம் ஒதுக்கப்பட இல்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதை எல்லாம் பார்க்கிறபோது விவசாயத் திற்கும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கும் பணம் இல்லையே என்று வருந்தத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இவை எல்லாம் முக்கியம் என்பதை உணர்ந்திருந்தும், அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்காததற்குக் காரணம் கேட்டால், நிதி நிலை என்று தான் சொல்லுவார்கள். நிதி நிலை எவ்வாறு வரும்? அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், வரிசீர்த்பின் மூலமாகத்தான் முடியும். புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் மூலமாக 22 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசனம் கிடைக்கும் ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டது. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் செய்து விட்டிருந்தாலும் தொடர்ந்து பரிபாலிக்க வேண்டிய நிலைமையில் 20 இலட்சம் ரூபாய் மேலும் செலவு செய்தால் தான், தொடர்ந்து வேலை செய்ய முடியும் என்று பொதுப்பணித் துறை அரசாங்கத்திற்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு ஒதுக்கி இருக்கிற தொகை ஒரு இலட்சத்தி இருபதாயிரம் ரூபாய்தான். நான் சொல்வது புள்ளம்பாடி கட்டளை வாய்க்கால் இரண்டுக்கும் சேர்த்து இந்தத் தொகை. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் கட்டப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு அபிவிருத்தி வரி போடுவது இப்பொழுது தான். பலனை அனுபவிக்கும்போது தான் அபிவிருத்தி வரி போட வேண்டும். அபிவிருத்தி வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், அதைச் சீர்செய்ய வேண்டாமா என்று மக்கள் கேட்கிறார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முதலமைச்சர் அவர்கள் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தார்கள். சில வேலைகள் பி.டபுள்யூ.டி., சில வேலைகள் மைனர் இர்ரிகேஷன், சில ஆர்.சி. டிவிஷன் என்று இருப்பது கூடாது, எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்திருந்தால்தான் அபிவிருத்தி வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள். அது நிச்சயமாக ஏற்படும் என்று நம்பிக்கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது நிலைமை என்னவென்றால் புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தில் அமைந்திருக்கின்ற 25 ஏரிகளில் 5 ஏரிகள் தான் ஆர்.சி. டிவிஷனில் அமைந்திருக்கிறது. பாக்கி உள்ள 20 ஏரிகளை மராமத்து செய்யவேண்டிய வேலை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்தது. பஞ்சாயத்து

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] 11th March 1969

பூனியனுக்கு ஒதுக்கப்படும் 50,000 ரூபாயைக் கொண்டு இந்த 20 ஏரிகளைப் பராமரிக்க முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டும். இதிலே ஒரு ஏரி உடைத்துக்கொண்டு சென்று விட்டது. 450 ஏக்கருக்கு மேல் பாசன வசதி கொடுக்கும் ஏரி உடைத்துக் கொண்டவுடனே கலெக்டர் அவர்கள் வந்து பார்வையிட்டார். அவர் ஆர்.சி. டிவிஷன் செய்ய வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டவுடன் அவர்கள் அதைச் செய்து முடித்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது ஆர்.சி. டிவிஷனுக்கு ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. 'நீங்கள் இந்த வேலையைச் செய்திருக்கக்கூடாது, அதற்குத் தகுந்த காரணம் வேண்டும்' என்று ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே இன்னொரு ஏரி, அந்த ஏரியைப் பஞ்சாயத்து பூனியன் செய்தது, பஞ்சாயத்து பூனியனுக்கு அப்ஜெக்ஷன் வந்திருக்கிறது. யார் செய்ய வேண்டும் என்பதிலே இன்னமும் தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் யோசனை செய்ய வேண்டும். நான் எதற்காக வற்புறுத்துகிறேன் என்றால் நேற்றயதினம் அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளி விவரங்களோடு தெரிந்துகொண்டு பேசவேண்டுமென்று சொன்னார். பல குறைகளை மனம் விட்டுச் சொல்வதால் மேலும் கஷ்டத்திற்குத் தான் ஆளாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

வசூல் முறையைப்பற்றிச் சொல்வது மிகுந்த வேதனை. உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது 35 இலட்சம் வசூலாகி, 30 இலட்சம் என்று சொல்லி கடைசியில் 20 இலட்சம் என்று வந்து விட்டது. இதிலே பலவிதமான அறிக்கைகள் வந்தன. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அப்போது தெரிவித்தபோது பரிசீலனை செய்வோம் என்று சொன்னார். என்ன முடிவு என்று தெரியவில்லை. இதன் விளைவு என்ன என்றால் திருச்சியிலே இப்போது சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயராலே, ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியார் ரகீது போட்டு, திருப்பித் தரப்படாத தொகை என்று குறிப்பிட்டு, வசூல் செய்யப்படுகிறது. சிறு சேமிப்புத் திட்டம் என்ற பெயராலே வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கலெக்டர் ஆணையின் பெயரில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் வசூல் செய்கின்றார்கள். இது கோடிக்கணக்கு, ஆனால் எத்தனை கோடி என்று தெரிவில்லை. இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத மக்கள் இங்கே வந்து தெரிவிக்க முடியாமல் உயர்நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அந்த ரகீதுகளை ஒப்படைத்து கலெக்டர் அவர்களுக்கு தடை உத்திரவு (ஸ்டே) வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் அச்ச அடித்திருக்கிறது. திருப்பித் தரப்படாத தொகை என்று போட்டிருக்கிறது, இதை எவ்வாறு சாதாரண மக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் பிரச்சனை ஜகப்புரட்சியாக விட்டு விடக்கூடாது. தஞ்சை ஜில்லாவிலே ஆரம்பித்த புரட்சி இப்பொழுது திருச்சி ஜில்லாவிற்கு வந்திருக்கிறது. திருச்சியில் புதிய போராட்டம்

11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

ஒன்றைத் துவக்கி இருக்கிறார்கள். வாழைமரங்களில் உள்ள காய்ந்த சரகுகளை அங்கே உள்ள தொழிலாளர்கள் இலவசமாக எடுத்துக்கொண்டு போய் கடைகளில் விற்பது உண்டு. ஆனால் அவர்கள் இப்போது பழுத்த சரகுகளை வெட்டுவதை விட்டு பச்சை இலைகளையும் வெட்ட ஆரம்பித்தார்கள். வாழை மரத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு பச்சை மட்டையை வெட்டினோம் என்றால், ஒரு சீப்பு பழத்தின் தாம் குன்றி விடும். இந்தத் தொழிலாளர்கள் செய்யும் தவறைப் பார்த்த மிராசுதார்கள் யாரும் சரகுகளும் வெட்டக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இப்படி முடிவு செய்ததன் பலன் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வாழைத் தோட்டங்களில் புகுந்து வாழைச் சரகுகளை வெட்டியதோடு வாழைத்தார்களையும் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போய் இருந்தாலாவது அவர்களுக்குப் பயன்பட்டிருக்கும், அவைகளைத் துண்டு, துண்டாக வெட்டிப் போட்டு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்கள். உடனே மிராசுதார்கள் ஒன்று கூடி திருச்சி ஜில்லா போலீஸ் சூப்பிரெண்டென்ட் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது பிப்ரவரி மாதம் கடைசி வாரத்தில் நடந்தது. போலீஸ் தந்த சமாதானம், கொஞ்சம் பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள், முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து போக வேண்டிய காரியமாக எடுபட்டிருக்கிறோம். முதலமைச்சர் வந்து சென்ற பிறகு கவனிப்பதாகச் சொன்னார். ஆனால் கடந்த திங்கட்கிழமை வரையில் எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவில்லை. இதை அரசு சிந்திக்க வேண்டும். சிந்திப்பதோடு, இந்த மாதிரியான சம்பவங்கள் நடைபெறாத வண்ணம் இருக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்து, இதற்கு முடிவாக பதில் இப்பொழுது சொல்ல முடியா விட்டாலும் கூட, பின்னால் 25-ம் தேதிக்கு மேல் நடக்கும் அப் பிரொபிரியேஷன் பில் விவாதத்தின் போதாவது சொல்லப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியிலே எப்போதோ ஏற்பட்டது, கல்லக்குடி போராட்டம் என்று. இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறதோ தெரியாது. அந்த கல்லக்குடி-டால்மியாபுரம் ரயில்வே ஸ்டேஷன் அரியலூர் தாலுகாவில் பழங்காந்தம் பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தது. பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரும் மற்ற பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளும் சென்று, நீங்களே வேறுவிதமான பேரை வைத்துக் கொள்ள ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துகிறார்களாம். என்ன அவசியம்? உன்மையாகவே தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைத்தபோது நாங்கள் கரம் கூப்பி இது முக்கியமான பிரச்சனை, செய்ய வேண்டியதுதான் என்று சொன்னோம். நாங்களும் கரம் கொடுத்து நின்றோம். எப்போதுமே போராட்டம் என்று சொன்னாலே, கைகூடும் காலத்தைப் பார்க்கவேண்டும். சென்னை ராஜ்யம் பிரிகிற நேரத்தில் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ராஜாஜி அவர்களை அணுகி, நிச்சயமாக பிரிந்த சென்னை ராஜ்யத் துக்கு தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்போது ராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன சமா

[திரு. டி. கே. சுப்பையா] 11th March 1969

தானம், இப்போது வேறு பிரச்சனைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, இப்போது சென்னை என்ற பெயரை மாற்றிவிட்டால், சென்னை நமதே என்று சொல்லுகிற ஆந்திரர்களுக்கு வசதியாகப் போய் விடும், பெயர் மாற்றுவதைப் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். காலம் நேரம் வரட்டும் என்று காத்திருந்தார்கள், எப்போதுமே காரியத்தில் கண்ணுயிருந்து காரியம் ஆற்றுகிற காமராஜர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைத்தபிறகு 10 ஆண்டுக் காலம் வரையில் பதவியில் இருந்தும் கூட தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கவில்லை.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : அந்த பாக்கியம் இந்த அமைச்சரவைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெயர் மாற்றுவதில் எங்களுக்கொன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சில சமயங்களில் பெயர் வைக்கிறதில் சில கஷ்டங்கள் வருகின்றன. ஏ.டி.டி. 27, ஐ.ஆர். 5 என்று புது வகை நெல்லுக்கு எல்லாம் பெயர் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பெயர் வைப்பதில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு மோகம் இருக்குமானால், மேலே நான் சொன்ன நெல், கரும்பு வகைகளுக்கெல்லாம் யார் யார் பெயரை வைக்க வேண்டுமோ அவர்கள் பெயரை எல்லாம் வைத்தால் நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. பி. சிற்றரசு : ஏ.டி.டி. என்பது ஆடுதுறை என்ற ஊரின் கோட்—சருக்கம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : எனக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி நன்கு தெரியும். ஊர் பெயரோடு நம்பரும் சேர்ந்து தான் அந்த தானியத்துக்கு பெயர் வைக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 5 நெல்; கரும்புக்கு 459, 417, 528 என்று வைத்திருக்கிறார்கள். கேக் 55 என்று சொல்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 5 என்பதை காவேரி என்று பெயர் வையுங்கள். அது காவேரிப் பாசனத்தில் இருக்கிறது. பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று தான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

5-00
p.m.

அடுத்தபடியாக, இதில் எழுதும் பொருள் அச்சுக்கூலி என்பதில் பணம் குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவோ என்னவோ, நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் டயரி கூட நல்லதாக இல்லை. இன்னும் கொஞ்சம் நல்லதாகக் கொடுத்திருக்கலாம். அதோடு எங்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் 10 தாலுக்காக்கள் இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது 12 தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் உடையார்பாளையம், ஜெயங்கொண்டம் என்ற இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருப்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அரியலூர், முசிறி தாலுக்காக்களைக் கூடவும், பணம் குறைகிறது என்று இதைக் குறைத்து விடாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அடுத்தபடியாக, இந்த பஸ்களைப் போதுத்தவரை, நிறைய ஆக்சிடென்டுகள் நடக்கின்றன; ஆகையால் முன் சக்கரத்துக்கு மட்டுமாவது ஓரிஜினல் டயர் போட்டால் நல்லது. ரிபட்டன் டயர் போடுவதால் விபத்துகள் நேருகின்றன. பொருளாதார நிலையில் எல்லாம் ஓரிஜினல் டயர்கள் போடுவது கஷ்டம் என்பதை உணருகிறேன். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிடுவது ஓரிஜினல் டயரா, அல்லது நியு டயரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், நானும் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் கேட்கிறேன்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : Rebuttoned டயரையும் நியு டயர் புதிது என்று தான் சொல்வார்கள். முதல் தரமாக வரக் கூடிய டயர் என்று சொல்கிறேன். ஓரிஜினல், டியுப்ளிகேட் என்று பொருள்படும்படி கூறவில்லை.

அடுத்து, ஏதாவது விபத்து நடக்கும்போது ரோட் இன்ஸ் பெக்டர் எல்லாம் போய் பார்த்து உடனே ஆம்புலன்ஸ் அனுப்ப வேண்டும் என்று சொன்னால், 40 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால் தான் அனுப்ப முடியும் என்கிறார்கள். அதற்கு ஏதாவது வழி பண்ண வேண்டும். எல்லாம் புக் அரேஞ்ஜ்மென்ட் தான். போலீஸ் வாரண்ட் பஸ்களில் கொடுக்கிற மாதிரி இவர்கள் சொன்னால் உடனே ஆம்புலன்ஸ் வரவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். திடீரென்று ஆக்சிடென்டு என்றால் உடனே ஆம்புலன்ஸ் அனுப்பச் சொன்னால் அனுப்பவேண்டும். பணம் உடனே கட்டுவது என்ற சாத்தியக்கூறு இல்லை. இதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஸ்விஸ்டென்டு ஸர்ஜன்கள் அவசர நிமித்தமாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால் அவர்களை பெர்மனென்ட் செய்யவில்லை. வருஷத்துக்கு ஒரு தடவை சர்ஜிஸ் கமிஷன் இன்டர்வ்யூ வந்து தான் நடக்க வேண்டுமாம். ஆனால் பல வருஷ காலமாகத் தொடர்ந்து கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நமது சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்துவிட்டுப் போன காரியங்களில்கூட ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால், இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் செய்தது தானே என்று சும்மா விட்டுவிடக் கூடாது. அன்று இருந்த வேகம் ஹரிஜன மக்கள் குடியிருப்பு மனை வேண்டுமென்றால், அப்போது அவர்கள் ஆசைப்பட்டதெல்லாம் பச்சுத்து மனையாக இருக்க வேண்டும் என்பது. அப்படியே அவர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது. கொடுத்த இடம் பள்ளத்தாக்காகவும் இருந்தது.

[திரு. டி. கே. சுப்பையா]

[11th March 1969]

தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் அந்தப் பிரச்சனை அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் பொறுத்தவரை, அன்று முதலமைச்சராக இருந்த காமராஜர் அவர்கள் கூட, வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை விட, மனையைத் தேர்ந்தெடுத்து அஸ்திவாரம் போட்டு பிளாட்பாரம் மட்டும் கட்டி விட்டு கொடுத்தால், அவர்களே நல்ல முறையில் ஒழுங்குபடுத்திக் கட்டிக்கொள்ளுவார்கள் என்று அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே இந்த அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். சில இடங்களில் நஞ்சை நிலத்தை எடுத்துக் கொடுத்து அவர்களும் வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது, பயிரும் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இதை உடனே பரிசீலனை செய்து நிலம் ஏதாவது ஒரு வகையில் பயன்படும்படி செய்ய வேண்டும். எங்கள் ஊரில் போலீஸ் லயன் கட்டுவதற்காக நஞ்சை நிலத்தை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 7, 8 வருஷமாக எந்த வேலையும் நடக்கவில்லை. இந்த 7, 8 வருஷத்தில் நஞ்சைப் பயிர்களையாவது விளைவித்திருக்கலாம். லயன் கட்டுவதற்குப் பணம் இல்லை என்றால், பயிராகிக் கொண்டிருப்பதை இவ்வளவு காலம் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். பிரச்சனைகளைப் பரிசீலனை செய்து பரிகாரம் தேட வேண்டுமே ஒழிய, அவர்கள் விட்டுச் சென்றது, இவர்கள் விட்டுச் சென்றது என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் அது காலத்துக்கு ஒவ்வாத வாதமாகும். முன்னேற்றத்துக்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. என். வி. நடராசன் : பெருமதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது எனது எண்ணத்தை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் போடவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; சில சலுகைகளும் அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நியாயமாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்தப் புதிய சலுகைகள் குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கும் விவசாயத் துறைக்கும் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும் அளிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாகும். நமது முன்னாள் முதலமைச்சர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வகுத்துத் தந்த அந்தப் பாதையிலேயே இந்த நிதி நிலை அறிக்கை இடம் பெற்றிருப்பது ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கெல்லாம் ஒரு நல்வாழ்வை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அளிப்பதாக இந்த நிதி நிலை அறிக்கை விளங்குவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். குறிப்பாக புழுமுடி வகுப்பிற்கு இலவசமாக பயில் நமது அரசு சலுகையைத் தந்திருப்பதை பல கோணங்களில் இருந்து உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். அதனாலே கல்வியின் தரம் குறைந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே மாணவர்கள் சரியாக தங்களுடைய கல்வியில் அக்கறை செலுத்தவில்லை; இப்போது இந்தச் சலுகை வேறு ஏன் என்று கூட கேட்டார்கள். ஆனால் நாம் ஒன்றை கவனிக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மீது குறையைச் சொல்வதை விட மாணவர்கள் அடிக்கடி வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு யார்

11th March 1969] [திரு. என். வி. நடராசன்]

காரணம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நடு நிலையில் இருந்து சிந்தித்துப் பார்த்தால் அதற்கான காரணமே காங்கிரஸ் தான்—மத்தியிலுள்ள காங்கிரஸ் சர்க்காரும் காங்கிரஸ் கட்சியும் தான் என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்வேன். ஆனால் ஒரு வகையில் காங்கிரஸ் கட்சி சொன்னது ஆரம்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. வெள்ளையன் இந்த நாட்டை ஆண்டு கொண்டிருந்தபோது காந்தி அடிகள் கல்வி நிலையங்களை விடுத்து இந்த நாட்டின் அரசியல் விடுதலைக்காகப் போராட மாணவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அது அப்போது வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்தது. ஆனால் அடுத்து காங்கிரஸ் ஆட்சி அமைந்த பிறகு மாணவர்கள் அந்தக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து மிகத் தொலைவிற்குச் சென்றார்களே அதற்குக் காரணம் மாணவர்கள் அல்ல. முழுக்க முழுக்க காங்கிரஸ் ஆட்சிதான். அதுவும் குறிப்பாக பக்தவத்சலம் அவர்களின் ஆட்சி என்று சொன்னாலும், அது மிகையாகாது. நான் கேட்கிறேன், எந்த ஆண்டிலே இருந்து மாணவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யவும் கட்டுப்பாட்டிலே இருந்து சிர்குலையவும் ஆரம்பித்தார்கள்? 1954-ம் ஆண்டு வரை எத்தனை முறை வேலை நிறுத்தங்களில் மாணவர்கள் ஈடுபட்டார்கள்? எத்தனை அசம்பாவிதங்களிலே அவர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டும். கட்டாய இந்திப் பிரச்சனை வந்த பிறகு அதிலும் குறிப்பாக மத்திய அரசு இந்தியைத் திணித்தபிறகு தான் கல்வித் துறையில் சிறப்பாகப் பயின்று முன்னேற வேண்டிய மாணவர்கள் தங்களுடைய எதிர்ப்பை வேலை நிறுத்தத்தின் மூலம் காட்ட முயன்றார்கள். அதற்கு முன்னதாக, தென்னாட்டைப் பொறுத்த வரை, மாணவர்கள் கட்டுக்கோப்பாகத் தான் இருந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்று ஆகார பூர்வமாக என்னை எடுத்துக் கூற முடியும்.

தொட்டதற்கெல்லாம் மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசை அடிமைப்படுத்தும் வகையில், மக்களின் உரிமைகளைக் கொஞ்சமும் மதிக்காமல் மொழிப் பிரச்சனையில் இன்னும் கூட நடந்து வருகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கடந்த 3 நாட்களுக்கு முன்பு கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் அளிக்கும் வகையில் அகில இந்திய வானொலியில் ஆங்கில செய்தி ஒலிபரப்பிற்கான நேரத்தை மாற்றி இந்தி செய்தி ஒலிபரப்பிற்கு முன்னதாக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து நாம் மத்திய அரசுக்கு எவ்வளவோ சொல்லியும் அவர்கள் நம்முடைய எண்ணத்தை, உணர்வை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும் நான் அதில் தொடர்ந்து முயற்சி செய்து வருகிறேன் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமான இந்த நேர மாற்றத்திலே கூட மத்திய அரசு இப்படி பிடிவாதம் காட்டினால் எங்கே இருந்து ஒற்றுமை ஏற்படும்? அதைக் கொஞ்சம் வலியுறுத்திக் கேட்டால் உடனே திராவிட நாடு கேட்கிறீர்களா என்று கேட்கிறார்கள். திராவிட நாடா கேட்கிறீர்கள் என்று மிரட்டுவது போல காங்கிரஸ் தரப்பினர்

[திரு. என். வி. நடராசன்] [11th March 1969]

கேட்பதால் உடனே நாங்கள் ஒன்றும் பயந்துவிட மாட்டோம் என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் காங்கிரஸ் தரப்பினர்.

5-15
p.m.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அகில இந்திய ரேடியோவில் 8 மணிக்கு வாசிக்கப்பட்ட ஆங்கிலச் செய்தியை 8¼ மணிக்கு மாற்றி, இந்தி செய்தியை 8 மணிக்கு வாசிக்கிறார்கள். ஆங்கிலச் செய்தியில் நேரம் மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தான். நேரம் மாறி இருப்பதாலே உங்களுக்கு என்ன நஷ்டம் என்று தான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. என். வி. நடராசன் : அதே கேள்வியைத் தான் கனம் உறுப்பினர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்க விரும்புகிறேன். இதனால் உங்களுக்கு என்ன லாபம் என்று தான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : ஆங்கிலச் செய்தியும் இருக்கிறது. அதோடு இப்போது புதிதாக 15 நிமிஷத்திற்கு இந்தியிலும் செய்தி ஒலிபரப்பப்படுகிறது. அவ்வளவு தானே. புதிதாக இந்தி இடம் பெற்றிருக்கிறது என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

திரு. என். வி. நடராசன் : நடைபெற்ற மாற்றம் பற்றி தான் கேள்வியே ஒழிய ஒலிபரப்பப்படும் மொழி பற்றியில்லை. இந்தி ஒலி பரப்பே வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தை எடுத்து இந்திக்குக் கொடுப்பது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இது வம்பச் சண்டையல்லவா? வலுச் சண்டையல்லவா? இதைப்பற்றிக் கேட்டால் குற்றமா? எனவேதான் சொல்லுகிறோம். இப்படிப்பட்ட போக்கினால் தேச ஒற்றுமை நாட்டிலே நிலைபெறாது. இதை காங்கிரஸ்காரர்கள் மனதிலே நன்றாக நிலைநிறுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் நம்முடைய உரிமையைக் கேட்டால் அதற்குப் பெயர் திராவிட நாடா? அது திராவிட நாடாகவும் இருக்கலாம். வேறு நாடாகவும் இருக்கலாம் அல்லது உரிமை கேட்கிற நாடாகவும் இருக்கலாம். ஆத்திரப்படுவதிலே என்ன லாபம்? நாங்கள் மறந்து இருப்பதைக் கூட நீங்கள் கான் நினைவுபடுத்துகிறீர்கள். எனவே தமிழ்நாட்டில் உள்ள காங்கிரஸ் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நீங்களாவது இப்படிப்பட்ட பொதுவான பிரச்சனைகளில் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டும் என்றால், மத்திய அரசுக்குத் தகுந்த யோசனை சொல்ல வேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் கடந்த 3 ஆண்டுகாலமாக ஒரு மாபெரும் இயக்கத்தை மொழிப் பிரச்சனைக்காக நடத்தி இன்றைக்கு கமக அரசு தீர்வு கண்டிருக்கும்போது வீணை குறுக்கீடு ஏன் என்று மத்திய அரசை இங்குள்ள காங்கிரசார் கண்டித்திருந்தால், உங்களை நாங்கள் எவ்வளவோ பாராட்டி இருக்க முடியும். அதற்கு பதிலாக நீங்கள் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக எங்களிடம் வாதிடுவது சரியல்ல. அருள் கூர்ந்து நமது பெரியவர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் கூட குறித்துக் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்—

11th March 1969] [திரு. என். வி. நடராசன்]

மத்திய அரசில் பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து மற்றும் அந்நிய நாட்டு உறவு ஆகிய இப்படிப்பட்ட 3, 4 இலாக்காக்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மற்ற எல்லா இலாக்காக்களையும், அதிகாரங்களுக்கும் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து தரத்தான் வேண்டும். அப்படி பகிர்ந்து தரும்படியான நல்ல நாள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதை யாரும் தடுக்க முடியாது. அது திராவிட நாடாகவும் இருக்கலாம், வேறு எந்த பெயராகவும் இருக்கலாம். ஆனால் மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்களையெல்லாம் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து தருகின்ற நாள் நெருங்கிக்கொண்டு தான் இருக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் தான் நான் மிகப் பணிவோடும் அடக்கத்தோடும் இந்த மன்றத்திலே கூறிக் கொள்ளுவேன், நடந்து முடிந்த புதுவை மாநில இடைத் தேர்தலில் புதுவை மாநில மக்கள் மத்திய அரசின் தடையிட்டை, அதன் ஆதிக்கத்தை, குறுக்கிட்டை விரும்பவில்லை என்பதை தெளிவுபடுத்தி தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். கழக அரசை அமைப்பதற்கு துணைநின்றிருக்கிறார்கள். மக்கள் தீர்ப்பு மகேசன் தீர்ப்பு என்ற வகையிலே நாம் அதை மதித்தாக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் விவசாயத் துறைக்கு பாதுகாப்பு அல்லது சலுகைகள் எவ்வளவு தர வேண்டுமோ அவ்வளவையும் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் டெல்லி அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? காலஞ்சென்ற பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சினப் படையெடுப்பின் போதும் பாகிஸ்தான் படையெடுப்பின் போதும் 'ஜெய் கிசான்; ஜெய் ஜவான்' என்று சொன்னார். அவர்கள் சொன்ன தத்துவத்தை இந்திய அரசு கடைப்பிடித்திருக்கிறதா? ஜெய் கிசான், ஜெய் ஜவான் என்றார்கள். ஆனால் இரானுவத் துறைக்குத்தான் நிறைய செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் கிசானுக்கு அதாவது விவசாயத் துறைக்கு நமது மாநில அரசு உதவி செய்தால் அதற்கு மாறாக மத்திய அரசு வரி போடுகிறது. ரசாயன உரத்திற்கு இன்றைய தினம் வரிபோட்டிருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? இங்கே எங்களைப் பார்த்து விவசாயத்துறைக்கு என்ன செய்தார்கள் என்று கேட்கிறவர்கள் அங்கே மொரார்ஜி தேசாயைப் பார்த்து கொஞ்சம் முறைத்துக் கேட்டால் அல்லது நிமிர்ந்து கேட்டால் இந்த நாட்டு விவசாய பெருங்குடி மக்களுக்கு நன்மை செய்ததாக இருக்கும். விவசாயத் துறையானாலும் கல்வித் துறையானாலும் வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, இன்றைய தினம் இங்கே ஒரு அமைச்சர், மத்தியிலே ஒரு அமைச்சர், என்று இருந்து கொண்டு நாம் செய்யும் முன்னேற்றகரமான காரியங்களைக் கூடத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே இருக்கும்வரை இந்த நாட்டின் முன்னேற்றம் தட்டுத்தடங்கலின்றி நடைபெறுமா? மத்திய அரசு நமது மாநில மக்கள் மீது போட்டுள்ள வரிகளை மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[11th March 1969]

இங்கே இப்படிப் பேசும்போது கனம் உறுப்பினர் எத்திராஜுலு அவர்கள் “நீங்கள் 5 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு நிலவரி ரத்து செய்வோம் என்று சொன்னீர்களே, சொன்னபடி செய்தீர்களா?” என்று கேட்டார். நான் இப்படிக்கேட்பதற்காக அவர் கோப்பட்டுக்கூடாது. 20 ஆண்டுக் காலமாக நில வரியை ஒழிப்போம் என்று முழுக்கமிட்டீர்களே எத்தனையோ கூட்டங்களில் பேசினீர்களே. காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் எல்லாம் தீர்மானம் போட்டீர்களே. அப்படி இருந்தும் 20 ஆண்டுகளில் நில வரியை ஒழித்தீர்களா? நாங்கள் வந்த உடனே புஞ்சை நில வரியை அகற்றினோம். மற்றும் நஞ்சை நிலங்களுக்கான நில வரியை ஒழிக்க இருக்கிறோம். இதற்குள் 5 ஆண்டு முடிந்துவிடவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி இதோடு முடிந்துவிடப் போவதுமில்லை. எனவே தான் சொல்லுகிறேன், எங்களைப்பற்றிப் பேசுகிறபோது, 20 ஆண்டுகளாக நாம் ஆட்சியிலே இருந்தோமே, அப்போது நாம் என்ன செய்தோம் என்று காங்கிரஸ் தரப்பினர் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றி வைக்கவில்லை என்றால், அது ஆட்சியிலே அமராது என்று அண்ணா அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே ஏழை எளிய மக்களுக்கும் விவசாயத் துறைக்கும் அண்ணா ஆட்சி செய்த நிலை முன்னேற்றக் காரியங்களுக்குக் கூட மத்திய அரசு தன்னுடைய அதிகார ஆதிக்கத்தால் குறுக்கே நிற்பது நியாயமல்ல. அந்த போக்கிலே எதிர்த்துப் பேச வேண்டும் காங்கிரஸ் தரப்பினர்.

அதே போல, திட்டமிடுவதை எடுத்துக் கொண்டாலும், இன்றைய தினம் மாநிலங்களின் உரிமை மதிக்கப்படுவதில்லை. இன்றைக்கு நாம் ஒரு திட்டம் வகுத்துக் கொடுத்தால், அதை அவர்கள் (மத்திய சர்க்கார்) பார்த்து விலக்கிவிடுவது அல்லது வேறு மாதிரியாக மாற்றிக் கொடுப்பது என்று இருக்கிறது. எனவே நம்முடைய அரசே ஒரு பிளானிங் கமிஷனை நியமித்து, அந்தக் குழுவே நம் நாட்டுக்குத் தேவையான திட்டங்களை வகுத்து செயல்படுத்தக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் மாநில அரசின் திட்டங்களை மத்திய அரசு தன் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அதில் நமக்கு மீறிய திறமை அவர்களிடம் இருந்தால், நமக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டும். இந்த அடிப்படையில் மாநில அரசுகளுக்கு அதிகாரம் இருக்கும் வகையில், மாநிலத் தான், நம்முடைய மாநிலம் தொழில் துறையில் நிரந்தரமாக முன்னேறும். நான் மாநிலத்திற்கு அதிக அதிகாரம் கோரும் போது, காங்கிரஸ் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்கு ஒன்றைக் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாங்கள் அதிக அதிகாரம் கோருவதை தவறாக நீங்கள் நினைக்கக் கூடாது. மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இடையே நல்லுறவு நீடிக்கவேண்டுமென்றால், மாற்றம் ஏற்பட்டாக வேண்டும். அதே நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றையும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். அந்நியர்கள் நம் நாட்டைக் கைப்பற்ற எந்த நேரத்தில் எந்த முறையில் ஆக்கிரமிப்பு நடத்தினாலும் அதை, எதிர்த்து திராவிட

11th March 1969]

[திரு. என். வி. நடராசன்]

முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அனைவரும் நாட்டைக் காப்பதிலே எங்கள் உயிரையும் அர்ப்பணிக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த வகையிலே காங்கிரஸ்காரர்களைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் தூய்மையான உள்ளம் கொண்டவர்கள் என்றாகுட நான் திடமாகக் கூறிக்கொள்ளுவேன். இப்படி மாநிலத்திற்கு அதிக உரிமை கேட்டால், உடனே அது திராவிட நாடு கோரிக்கை அல்லவா என்று மிரட்டினால் நான் சொல்லுவேன் அது திராவிட நாடோ அல்லது எந்தப் பெயராலோ உரிமைகளைப் பெற்றே திருவோம். இப்படியெல்லாம் காங்கிரசார் கேள்வி கேட்டு மாநிலத்தினுடைய உரிமைகளையும் எங்களையும் அடக்குவதற்கு முனைய வேண்டாம் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத ஆட்சி இருந்தாலும் இன்றைய தினம் இந்த ஆட்சிதான் இந்தியாவுக்கே ஒரு வழி காட்டியாக அமையப்பெற்றிருக்கிறது. ரிசர்வு பேங்கில் மாநிலங்கள் அதிகமாக ஓவர் டிராப்டு பெறுவது கூடாது என்று இந்தியப் பிரதமர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் மாநிலங்களில் கூட இன்னும் ஓவர் டிராப்டு ரிசர்வு பேங்கில் வாங்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில், எந்த அளவுக்குக் குறைக்க வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறது. மத்திய அரசோடு நல்ல உறவு முறையை வளர்க்க வேண்டும் என்பதில் உள்ளத் தூய்மையோடு நாங்கள் இருப்பதால்தான், இதைச் செய்கிறோமே தவிர, மற்றபடி மத்திய அரசுக்கு மாறுபட்டு நடக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால், இவ்வித பரந்த மனப்பான்மையுடன் நாங்கள் நடந்து வருவோமா? காங்கிரஸ் தரப்பினர் நிதானமாக சிந்திக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது. முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசோடு இந்த மாநில அரசின் உறவு நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும் என்று மனபுற விரும்புகிறார்கள். ஆனால் உரிமைகள் பெற முனையும்போது மத்திய அரசிடம் கேட்டால் அதற்கு வேறு விதமாக காங்கிரசார் வியாக்கியானம் பேசுவது சரியாகாது. அது இந்த மாநிலத்திற்கே பெரிய தீங்கு செய்வதாகத்தான் முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய அரசு பல்வேறு துறைகளில் நல்ல முன்னேற்றகரமான காரியங்களைச் செய்து வருகிறது என்றாலும் உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்னை வால்டாக்ஸ் ரோடில் சாதாரணமாக மக்கள் நடப்பதற்கே முடியாத நிலை இருந்துவந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அங்கு ஏராளமான லாரிகளும், பஸ்ஸளும் இன்னும் பல்வேறு விதமான வண்டிகளும் மிகுந்து இருக்கின்றன. அப்பகுதியில் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் நிறைய வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் பேசின் பிரிட்ஜ் ரயில்வே நிலையத்திற்குப் பக்கத்தில் 3 பாலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 3 பாலங்களும் மிகக் குறுகிய பாலங்களாக இருப்பதால், அந்தப் பாலங்கள் மீது

[திரு. என். வி. நடராசன்]

[11th March 1969]

போக்குவரத்து நெருக்கடி அதிகமாகி கடந்த ஓராண்டாக எல்லா வண்டிக்கும் வால்டாக்ஸ் ரோடு பக்கமே திருப்பிவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் விபத்துக்களும் நெரிசல்களும் ஏற்பட்டுள்ளன. எனவே அந்தப் பாலத்தை உடனடியாக விரிவுபடுத்த வேண்டும். இதை விரிவுபடுத்தாத காரணத்தால், தங்கசாலைவீருந்து புறப்படும் பஸ், லாரி, வண்டிகள் எல்லாம் வால்டாக்ஸ் ரோடுக்கு வந்து யாருடைய கவுனி போலீஸ் ஸ்டேஷன் பக்கம் போக வேண்டும். போகும் வண்டிகள், வரும் வண்டிகள் எல்லாம் அந்த ரோடு வழியாகவே போக்குவரத்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருப்பதால், காரில் போகிறவர்களும், நடந்து செல்கிறவர்களும் அந்த இடத்தைக் கடந்தால் ஒரு பெரிய ஆபத்திலிருந்து விடுபட்டது போல் எண்ணுகிறார்கள். அந்தப் பாலத்தை விரிவுபடுத்தும் பணியினை அரசு விரைவில் முடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல பிரிட்வே பஸ் ஸ்டேண்ட். சென்னையினுடைய நல்ல அழகையும் அதன் சிறப்பையும் பார்க்கும்போது, பிரிட்வே பஸ் ஸ்டேண்ட் திருஷ்டி பரிகாரம்போல இருக்கிறது. சுகாதாரத்திற்கு மட்டுமல்ல, எல்லா வகையிலும் அது மிக அவல நிலையில் இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திற்கு இது திருஷ்டிப் பரிகாரமாக அமைந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு விரைவில் அதைத் திருத்தி அமைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு துரிதமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, எந்தத் துறையை எடுத்துக்கொண்டாலும், நமது தமிழ் நாடு கண்டுள்ள முன்னேற்றம் போல் மற்ற மாநிலங்களில் இல்லை. நான் ஒரு சர்ச்சைக்குப் போகவில்லை. தமிழ் நாடு என்ற பெயர் மாற்றத்திற்காக நாங்கள் போராடினோம். நீங்களா செய்தீர்கள் என்று காங்கிரஸ் கட்சி தரப்பில் பேசி வந்தார்கள். ஆனால் இப்போது உண்மையை ஒப்புக் கொண்டார்களா? சொன்னதற்கு நன்றி. விலைவாசியைக் குறைத்திருக்கிறது கழக அரசு. அதைக் கண்டு காங்கிரஸ் தரப்பில் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படவில்லை. கழகசபைக்கு பெருமையும், புகழும், ஆதரவும் ஏற்பட்டு வருகிறதேயென்று அங்கலாய்ந்து படி அரிசித் திட்டம் தோல்வியடைந்துவிட்டது என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்று காங்கிரஸ் தரப்பினர் கூறுகின்றனர். எவ்வளவு நல்ல எண்ணம் அவர்களுக்கு? படி அரிசி வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு எங்களுக்குப் பைத்தியமா பிடித்திருக்கிறது. இதர மாவட்டங்களுக்கும் வழங்குகிற அளவுக்கு நிலைமை மாறுகிறபோது, இந்த அரசு வழங்கத்தான் செய்யும், எப்படியாகிலும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், பிறகு காங்கிரஸ் மேடைக்கு ஒரு சரக்குக் கிடைத்தது என்று படி அரிசித் திட்டம் தீர்ந்தது என்று பிரசாரம் செய்யலாம் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டாம். அண்ணாவிடம் பயின்றவர்கள் நாங்கள். நாங்கள் எங்களை

11th March 1969] [திரு. என். வி. நடராசன்]

உருவாக்கியவர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவோம். ஆகவே நாங்கள் செய்துள்ள நல்ல காரியங்களை நீங்கள் எதிர்த்து வருவதை மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துத்தான் வருகிறார்கள்.

அதே போல் நமது அரசு இன்னும் வருவாய் சம்பாதிக்கக் கூடிய பல திட்டங்களை மேற்கொள்ள இருக்கிறது. இருந்தாலும் எனது எண்ணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கார் இன்ஷூரன்ஸ் பண்ணும் திட்டம் தனிப்பட்ட நபர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். இந்த கார் இன்ஷூரன்ஸ் பணியினை சர்க்காரே மேற்கொண்டால் ஆண்டு தீண்டுக்கு 5 கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். இப்பொழுது இந்த 5 கோடி ரூபாய் தனிப்பட்டவகளுக்கு லாபமாகப் போகிறது. இந்த 5 கோடி ரூபாயும் சர்க்காருக்கே சேர்ந்தால் இன்னும் பல முன்னேற்றங்களைச் செய்ய முடியும். எனவே கார் இன்ஷூரன்ஸ் பணியினை சர்க்கார் மேற்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொண்டு அதற்கான பரிசீலனையில் ஈடுபடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றும் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு திருமணம் செய்வதற்குப் பணம் கடனாகக் கொடுத்து உதவ கழக அரசு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறது. கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்களுக்குப் பரிசு அளிப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இந்தக் கலப்புத் திருமணங்கள் நாளடைவில் அதிகமாகி ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை அமைக்க கழக அரசு முன்வந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அந்தக் குடும்பங்களுக்கு சர்க்கார் பணிகளில் சலுகை அளிக்க வேண்டும். பிற்பட்ட குடும்பங்களுக்கு இது முக்கியமாகத் தேவை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக நிதி நிலை அறிக்கை ஏழை எளியவர்களுக்கு நல் வாழ்வு அளிக்கக் கூடிய வகையில் அமைந்திருக்கிறது என்று கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கலைவர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டை மார்க்சு மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து இன்று 11-ம் தேதி வரையில் இரவு இரண்டு, மூன்று மணி வரையில் படித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். படித்ததின் காரணமாக உடல் நலிவு ஏற்பட்டதே தவிர, இந்த அரசு சாதனையைப் பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. பக்தவத்சலம் அவர்களும், காமராஜரும், சுப்பிரமணியமும் மந்திரியாக இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வரவு செலவுத் திட்டங்கள் 200 கோடி ரூபாயில் இருந்தன. இதிலே மாண்புமிகு நிகியமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், இருபது ஆண்டுகாலம் ஆட்சி செய்து 200 கோடி ரூபாயில் வரவு செலவுத் திட்டம் போட்டதை மாற்றி, இரண்டே ஆண்டுகளில் 280 கோடியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இது தான் அவர்களுடைய அற்புதமான சாதனை. பக்தவத்சலம் எட்டு ஆண்டுகள் ஆண்டிருந்தால், வேண்டுமானால் இந்த 80 கோடியை அதிகமாக்கிப்போட்டிருக்க முடியும். ஆனால் இரண்டே ஆண்டுகளில் வேறு யாராலும் சாதித்துக் காட்ட முடியாது. அதை இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சாதித்துக் காட்டி விட்டது. பக்தவத்சலம் எட்டு ஆண்டுகளில் செய்யக்கூடியதை

5-20
p.m.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

[11th March 1969]

இரண்டே ஆண்டுகளில் சாதித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். இந்த 80 கோடி ரூபாய்க்கு எவ்வளவு அதிகமான தொழில்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளது என்று பார்க்க வேண்டும். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் 'மொரார்ஜி தேசாய் வரி போட்டு விட்டார்; நாங்கள் வரியே போடாமல் ஆட்சி செய்கின்றோம்' என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னர் இரண்டு ஆண்டுகளில் பேசிய பேச்சை தயவுசெய்து படித்துப் பாருங்கள். வரி, வரி என்ற பேச்சேதான். இப்பொழுது பார்க்க வேண்டாமா? ஒரு பட்ஜெட்டை பற்றாக்குறையாகவோ ஸர்பலஸ் பட்ஜெட்டாகவோ போடுவதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. இது பெரிய சாதனை அல்ல. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டுக்கொண்டு போனால் தான் டெல்லியில் பணத்திற்குக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டே இருக்கலாம் என்ற எண்ணம் என்று நினைக்கிறேன். நான் சென்ற ஆண்டு சொன்னேன். பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தால்தான் பணம் கேட்க முடியும் என்று சொன்னேன். எனது யோசனைப்படி நடந்திருக்கிறீர்கள் என்று கூட நினைக்கத் தோன்றுகிறது. மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 20 கோடி ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறீர்கள் எனக்குத் தெரிந்த அரசியல் நண்பர்களை விசாரித்ததில் 69 கோடி ரூபாய் தான் ராஜ்யங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிலே ஒரு பங்கு பாபுலேஷன் பேஸிஸில் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இவர்கள் எதிர்பார்க்கின்ற 20 கோடி ரூபாய் வருமா? இந்த நிலையில் ஒரு உண்மையான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்க வேண்டும். அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒவ்வொரு மேடையிலும் வலியுறுத்திப் பேசியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் 40 சதவீதம் வரியைக் குறைப்போம், 50 சதவீதம் வசதியைப் பெருக்குவோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பதிலாக 40 சதவீதம் வரியைக் கூட்டியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். 200 கோடி இப்பொழுது 280 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. 100-க்கு 40 வாக்ஸ் செய்கிறார்களா, 200 கோடிக்கு 80 கோடி அதிகரித்திருக்கிறார்கள். 'எங்கள் அண்ணன் கனவு கண்டபடி,' இதோ பாருங்கள் என்று காட்டலாம். பத்தவத்சலம் 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டார்; அதிலே 40 பெர்சன்ட் குறைக்கிறோம் என்று சொன்னால், 120 கோடி ரூபாயாக்கியிருந்தால், 'இதோ பாருங்கள்' என்று சொல்லலாம். அதற்குப் பதிலாக 280 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். அப்படியும் பற்றாக்குறையில் இருக்கிறது. வரியே போட மாட்டோம் என்கிறீர்களா? அப்படியென்றால் இனிமேல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு வரியே இல்லையா? அந்த உறுதிமொழியாவது நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பார்களா? இந்த பட்ஜெட் உரையில் கூட ஒரு இடத்தில் மறைமுகமாக குறித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் 5, 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி வாப்போகிறது என்று. அம் என்பது போல் நிதியமைச்சர் அவர்களும் தலையை ஆட்டி விட்டார்கள்.

11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலையை ஆட்டுகிறேன் என்றால் அந்த மாதிரி உரையில் இருக்கிறது என்பதற்காக ஆட்டுகிறேன். வரி போடப் போகிறேன் என்பதற்காக ஆட்டவில்லை. அப்படி வரி போடுவதும் பாவம் அல்ல என்ற முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களே திரு. பக்தவத்சலம் போட்ட வரிகளைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் வரி இருப்பதற்கு ஆட்டிய தலையும் அல்ல, வரி இராது என்பதற்காக ஆட்டிய தலையும் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஆக நிச்சயமாக வரி போட்டு தான் தீரவேண்டும். நான் ஒன்றும் வரி போடுவதை எதிர்ப்பவன் அல்ல. வரி போடாமல் இருக்கிறவர்கள் தான் புண்படிகிறார்கள் என்று ஒப்புக்கொள்வதும் இல்லை. நான் ஒரு சின்ன ஜில்லா போர்டுக்கு தலைவனாக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன். நான் இருந்தபோது 14½ கோடி ரூபாய் தான் வருமானம். அந்த ஜில்லா போர்டு தலைவராக நான் தான் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிந்தவுடன், 6 மாதத்துக்கு முன்னால் போய் வரவுசெலவுக் கணக்கைப் பார்த்து மக்களுக்கு என்ன நன்மை செய்ய முடியும் என்று ஆராய்ந்தேன். கணக்குப் போட்டுப் பார்த்ததில் 20 லட்சம் ரூபாய் இருந்தால் தான் பொதுமக்களுக்கு ஏதாவது செய்யமுடியும் என்ற நிலைமை இருந்தது. தைரியமாக 20 லட்ச ரூபாய்க்கு வரி போட்டேன். வரி போட்டு விட்டு, என்ன செய்கிறேன் என்று கூறினேனோ அதைச் செய்தேன். வரி போடாமல் 'அதைச் செய்கிறேன், இதைச் செய்கிறேன்' என்று ஏமாற்றுகிற வேலை செய்யவில்லை. வரி போடாமல் ஆளுகிறோம் என்று சொல்லிச் கொண்டு 2½ கோடி ரூபாயாகவிருந்ததை 280 கோடிக்குக் கொண்டு வருவது என்பது நல்லதல்ல. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களுக்குக் கூட வரி போட வேண்டிய நிலை ஏற்படும்போது, வரி போடாமல் பட்ஜெட் போட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு, புதிய வரி போடும்போது 'இதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்' என்றால் முகத்தில் அசடு வழிந்து கொண்டிருக்கும். வரி போடுவது தவறல்ல. அந்த வரி ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பது தான் கேள்வி. இதுவரை வரி போடாமல் அரசு நடத்தி இருக்கிறோம் என்று ஆளும் கட்சியிலுள்ள அத்தனை பேர்களும் கூறிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, அது எப்படி என்று எனக்கு புரியவில்லை. முழுப் பூசணிக்காயை இலைச் சோற்றில் மறைத்த மாதிரிதான் இருக்கிறது.

திரு. சி. வி. இராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, ஆன் ஏ பாயின்ட் அப் ஆர்டர். அத்தனை பேர்களும் கூறியிருக்கிறோம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நான் அப்படிச் கூறவில்லை. எப்படி அத்தனை பேர்களும் என்று சொல்ல முடியும்?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : விவரம் தெரிந்தவர் ஒருவராவது அங்கே இருப்பதற்கு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

[11th March 1969]

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : வரிகளே போடவில்லை என்று சொல்லவில்லை there is no additional taxation என்று தான் சொல்லியிருக்கிறோம்.

5.30 p.m. **திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் :** 2½ பெர்சன்ட் விற்பனை வரி இருந்தது, ஆட்சிப் பொறுப்பை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஏற்கும்போது, 2½ பெர்சன்ட் இருக்கும்போது 50 கோடி ரூபாய் வந்தது. பட்ஜெட் உரை மீது பேசும்போது முன்பே சொல்லி விட்டேன். ½ பெர்சன்ட் கூட்டினால் 3 கோடி ரூபாய் அதிகம் வருமானம் வரும் என்று பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது ஆரம்ப கணிதம் படிக்கிற ஆரம்பப் பள்ளி மாணவனுக்குக் கூடப் புரியும். ஒரு பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 22 கோடி, 2 பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 44 கோடி, 2½ பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 55 கோடி, 3 பெர்சன்ட் வரி போட்டால் 66 கோடி வரும் என்று. ஆகவே 11 கோடி ரூபாய் வரும்; 3 கோடி ரூபாய் என்று போட்டிருப்பது தவறு என்று சொன்னேன். நான் சொன்னபடி தான் வந்திருக்கிறது. 11 கோடி ரூபாய் வந்திருக்கிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? அது போகட்டும். 12½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்குத்தான் விவசாய வருமான வரி போட்டோம். 7½ ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு போட்டிருக்கிறீர்கள். அதன் மூலமாக 5 லட்சம் ரூபாய் வருகிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? மின்சார வரி கூட்டப்படவில்லையா? இந்த மாதிரி இந்தக் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். நான் இல்லாத நாட்களில் மாதம் 5½ ரூபாய்; நான் இருக்கும் நாட்களில் மாதம் 7½ ரூபாய்க்கு மேல் வந்ததில்லை. இப்போது 15 ரூபாய் ஏன் வருகிறது? இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? எனக்கு மட்டுமல்ல. மின்சாரம் உபயோகிக்கும் அனைவருக்கும் தெரியும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்ததை விடக் குறைவாக மின்சாரக் கட்டணம் கட்டுகிறவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா, கூறுங்கள். முன்பு இருந்ததை விட Double ஆகியிருக்கிறது. இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? கரும்பு மீது வரி போடவில்லையா? வெல்லத்தின் மீது வரி போடவில்லையா? இது அடிஷனல் டாக்ஸேஷன் இல்லையா? மோட்டார் வரி போடவில்லையா? புதிதாக சர்க்கார் வந்தவுடன் போடவில்லையா? இது முதலாளிகள் மீது போட்டதுதான்; நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். வரி போட்டீர்களா இல்லையா என்பது தான் கேள்வி.

திரு. வி. தங்க பாண்டியன் : Tap the rich and pat the poor பணக்காரர்களிடமிருந்து எடுத்து ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது தானே முறை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : என் என்னமும் அதுதான். யாருக்குமே வரி போடவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு ஆர்ப்பாட்ட அரகியல் நடத்துகிறீர்களே அதைத் தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். வரி போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று கூறுகிறேனே தவிர, யாருக்குப் போட்டீர்கள் என்பதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் குறை

11th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

கூறவில்லை. காங்கிரஸ் அரசில் 20 ஆண்டுக் காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 கோடி ரூபாய் வீதம் 200 கோடி ரூபாய் தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் அவர்களால் போட முடியவில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இரண்டே ஆண்டுகளில் செய்து சாதனை தலைக்கு 20 ரூபாய் வீதம் அதிக வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று புள்ளி விவரம் ஆதாரத்தோடு கூறிவிட்டேன்.

அடுத்து, உணவு நிலைமை. நிதியமைச்சர் போய் விட்டார். ஆனால் உணவு அமைச்சர் இருக்கிறார். சென்ற ஆண்டிலேயே பார்த்தேன், உணவு இலாகாவில் மேல் பார்வைக்குப் பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் அமுலுக்கு வரும் என்று மனதில் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தேன். விவசாய இலாகா அமைச்சருக்கு நிறைய அக்கறை இருக்கிறது என்று எண்ணினேன். இங்கே காட்டப்படுகிற திட்டங்கள் நிறைவேற்றப் படுகின்றனவா என்ற சந்தேகங்கள் எழுந்தன. ஜில்லா வெவஸில் உள்ள விவசாய இலாகா அதிகாரிகளைக் கலந்து பேசும்போது இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்களைக் காட்டி எப்போது நிறைவேற்றப்போகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். அவர்கள் சொன்ன பதில் : சட்டமன்றத்தில் நிறைவேறுவது சகஜம். அவைகளை அமுல் செய்வதற்கு ஸாங்ஷன் உத்தரவு வரவேண்டும். அதற்குப் பணம் இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். அதனால் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் அமுல் செய்யப்படாமல் போயிருக்கலாம் என்று சந்தேகப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு விவசாயத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை செலவழிக்கப்படுமா அல்லது வேறு இனத்துக்கு மாற்றப் படுமா என்று சந்தேகப்படுகிறேன். அத்தோடு புதிய அமைச்சரவை பதவியேற்றவுடன் . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : விவசாய இலாகாவில் என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால், நிறைவேற்றாததற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கலாம்; அல்லது அந்தத் தொகை வேறு இனத்துக்கு ஒதுக்கப்பட்டதா என்பதையாவது கண்டுபிடிக்கலாம். அதனால் விவரம் தெரிந்தால், நலமாக இருக்கும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அந்த விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்து கேள்வி மூலமாகப் போட்டிருக்கிறேன். விவரங்கள் கிடைத்தவுடன் நான் கேள்வி அனுப்பிவிட்டு அவைகளைத் தனியாக வைத்துவிடுகிறேன். அவைகளைக் கொண்டுவரவில்லை. அடுத்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறேன். ரிக்கார்டு இல்லாமல் போகிறபோக்கில் பேசுகிறவன் அல்ல நான். திட்டவட்டமாகத் தெரிந்து தான் கூறுகிறேன். ஆகையினால் இங்கே போடும் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டும். குறிப்பாக இந்த அரசு பொறுப்பேற்றவுடன் திரு. ராயப்பாவை கமிஷனராக நியமித்து ஒரே ஆண்டில் உணவு நெருக்கடி அத்தனையையும் நாட்டை விட்டே ஓட்டப் போகிறோம் என்று ஊரெல்லாம் பேசினார்கள். அதுபற்றி 7 Column news எல்லாம்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

[11th March 1969]

போட்டார்கள். சில பத்திரிகைகளில் 14 Column கூட போட்டார்கள். Double seven column news இங்கே ஒருவர் இருப்பார்; அவர் எல்லாம் டபுள் டபுளாகப் போடுவார். அவரை எங்கள் பக்கத்தில் 14 காலம் நியூஸ்காரர் என்றே சொல்லுவோம். அந்தமாதிரி எல்லாம். நியூஸ் போட்டுக்கொண்டு இருந்தீர்களே; அது என்ன ஆயிற்று? அந்த ராயப்பா எங்கே, என்ன வேலை பார்க்கிறார்? அந்தத் திட்டம் என்ன ஆயிற்று? தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையில் சொன்னார்கள். 'பருவமழை தவறும்போது, இயற்கை கெடுத்துவிட்டது என்று கூறிக்கொண்டு இருந்து விடாமல் மறைந்து சிடக்கும் நீர் வளத்தை உபயோகப்படுத்தும் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவோம், கடல் நீரை குடிநீராக்குவோம், சூரிய வெப்பத்தை விஞ்ஞான முறைப்படி பயன்படுத்த விரும்புகிறோம்' என்று 1967 தேர்தல் அறிக்கையில் கூறினார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக இது வரை என்ன வேலை நடந்திருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இராயப்பா சென்றார். அவரைக் காணோம். பெரிய பெரிய திட்டங்களைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில், இது வரை கொடுக்கப்பட்ட தேர்தல் அறிக்கைகளில் கூறப்பட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டனவா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 1972-ல் நான் நிதியமைச்சராக வருவேன். நண்பர் எதிர் கட்சியில் உட்காருவார். அவர் கேட்பார், நாங்கள் பதில் சொல்வோம். நண்பர் இப்போதே மறந்துபோய் நான் மந்திரி என்று நினைத்துக்கொண்டு என்னை கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். மேலும் "ஆற்றுப்பாசனம் முடியாத இடங்களில் நீறுற்று, மற்றும் ஆழ்கிணறுகளைக் கொண்டு இக்குறையைப் போக்க திட்டம் கண்டு செயலாற்ற விரும்புகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். இதைப் போன்று நூற்றுக் கணக்கில் ஆட்சிக்கு வரமாட்டோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு வாக்குறுதிகளாக அர்ச்சித்துக் கொடுத்து பொதுமக்களிடம் விநியோகித்துவிட்டார்கள். இப்போது என்ன நிலை என்றால் இது ஊரெல்லாம் சிரிப்பாய் சிரித்துக் கொண்டு இருக்கிறது.

திரு. என். வி. நடராசன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். தி.மு.க. தேர்தல் அறிக்கையில் குறிப்பிட்ட வாக்குறுதிகளில் ஒன்றைக் கூட நிறைவேற்றவில்லையா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஏன்? தமிழ்நாடு என்று பெயர் மாற்றம் செய்திருக்கிறீர்களே!

திரு. என். வி. நடராசன் : நிலவரியை எடுத்து இருக்கிறோமே. அதை ஏன் கூற மறுக்கிறீர்கள்?

11th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நிலவரியைப் பற்றி, உங்கள் தேர்தல் அறிக்கையில் கூட “5 ஏக்கருக்குக் குறைந்த நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு நிலவரியிலிருந்தும் அதனுடன் தொடர்புள்ள மற்ற வரிகளிலிருந்தும் விலக்களிக்கப்பட வேண்டும் என்று கழகம் விரும்புகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறீர்கள். இதை நீங்கள் செய்யவில்லையே? இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன அல்லவா? வேண்டுமானால் நாங்கள் கேட்கிறோமே என்று “சும்மா செய்யப்போகிறோம் என்று தாராளமாகச் சொல்லுங்களேன்”.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால் நாடெல்லாம் தேனாகும் பாலாகும் ஒடும் என்று நீங்கள் கூறினீர்களே, உங்கள் ஆட்சியில் பாலாற்றில் தண்ணீர் கூட ஓடவில்லையே, அதற்கு என்ன கூறுகிறீர்கள்?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எனவே இந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இத்தனை ஆர்ப்பாட்டமான அரசியலை நடத்திவிட்டு இப்போது டெல்லியில் இருந்து 20 கோடி ரூபாய் நிதி உதவி வேண்டும், ஒரு லட்சம் டன் உணவு தானியம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம்? உங்களுக்கு நான் ஒரு குறுக்கு வழியைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்கள் சௌகர்யத்திற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. கே. எஸ். மணி : தலைவர் அவர்களே, சபையில் ‘குறுக்கு’ வழி என்று பேசலாமா?

மிஸ்டர் சேர்மன் : குறுக்கு வழி என்று அவர் சொல்லுவதன் அர்த்தம் சுலபமான வழி என்பது தான். அதில் தவறில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : குறுக்கு வழி என்றால் உணவுப் பொருள்கள் ரயிலில் வருவது என்றாலும் காலம் பிடிக்கும். அதற்குப் பதிலாக சுலபமாக ஏரோப்ளேனிலேயே கொண்டு வந்துவிடலாம் என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு நான் ஒரு நல்ல யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். மத்திய சர்க்காரைப் பார்த்து ஒரு லட்சம் டன் அரிசி வேண்டும் என்று கேட்டு வாங்குவதை விட, சுலபமாக ஒன்றைச் செய்யலாம். நிதி அமைச்சர் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் 4 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள். 4 கோடி பேருக்கும் மத்தியானம் ஒரு 4 கோடி பிளேட் பிரியாணி, இரவு ஒரு 4 கோடி பிளேட் பிரியாணி—சைவர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு எல்லாம் சைவ பிரியாணி—ஆக மொத்தம் 8 கோடி பிளேட் பிரியாணி ஒரு நாளைக்கு மத்திய சர்க்கார் அனுப்ப வேண்டும் என்று கேட்டு அதை ஏரோப்ளேனிலேயே வீட்டுக்கு வீடு கொண்டு வந்து போட்டு விட்டால், தமிழ்நாட்டில் பஞ்சமே போய்விடும். டெல்லியிலிருந்து அமைச்சர்கள் இதைக் கேட்டு மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

[11th March 1969]

5-40
p.m.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் காலம் சென்ற லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களும் சொன்ன யோசனையைப் போல், வாரத்திற்கு ஒரு நாள் பட்டினி போட்டுவிடலாம் என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லப் போகிறாரே என்று எதிர்பார்த்தால் அவர் இப்படிச் கூறுகிறாரே!

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சரி, அரிசி தான் ஒரு லட்சம் டன் வேண்டும் என்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்டுவிட்டார்கள். இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் தமிழ்நாட்டில் தண்ணீர்ப் பஞ்சம்—குறிப்பாக குடி தண்ணீருக்குக் கூட பஞ்சமாகிவிட்டதே, அதற்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கஷ்டம் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். அவர் குளித்தே 7 நாட்களாகி விட்டன என்று கேள்விப்பட்டேன். நாட்டிலே குளிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீருக்கும் வழி செய்தாக வேண்டும். கங்கையும் யமுனையும் வடநாட்டில் தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே இந்த 4 கோடி பேருக்கும் தலா நாள் ஒன்றுக்கு 10 காலன் தண்ணீர் வீதம் 40 கோடி காலன் தண்ணீர் மத்திய சர்க்காரே தர வேண்டும் என்றும் கேட்டிருக்கலாம். இதை எல்லாம் வாங்கிக் கொண்டால் போதும். வடக்கே இருப்பவர்கள் இங்கே நாம் எல்லாம் நல்ல சோம்பேறிகள் என்று நினைப்பார்கள். ஆகவே 40 கோடி காலன் தண்ணீரையும் 8 கோடி பிளேட் பிரியானியையும் மத்திய சர்க்காரிலே இருந்து கேட்கலாம் என்கிற இந்த யோசனையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து பாருங்கள், என்று தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எங்கள் பக்கத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள். நான் கூட ஆதியில் சாத்தாரைச் சேர்ந்தவன்தான் சாத்தாரிலே இந்தப் பழமொழியைச் சொல்வார்கள். “வேற்றார் அரிசி, விறகு, கரி உண்டானால் சாத்தாருக்கு இல்லை சமம்” என்பார்கள். அது சாத்தாருக்கு மட்டும் என்ன விசேஷமோ தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டுக்கே விறகு, கரி, சாப்பாடு, தண்ணீர் இத்தனையும் வெளியூரி லிருந்து வந்துவிட்டால், தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அத்தனைபேரும் சௌக்கியமாக வாழலாம்.

நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே பேசும் போது, உணவு விநியோகத்தின் காரணமாக, 8 கோடி ரூபாய் செலவு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது ரூபாய்க் காட்டு திட்டம் இருக்கிற இடங்களில் 4 கோடியும் கோவை, சென்னை ஆகிய இடங்களுக்கு 4 கோடியும் ஆக மொத்தம் 8 கோடி செலவு என்று கூறி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் படியரிசித் திட்டத்தில் 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவு என்று கூறி இருக்கிறார்கள். நான் இதே மன்றத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். அதில் ஒரு குவிண்டால் நெல்லை 43 ரூபாய்க்கு கொள்முதல் செய்து, 58 ரூபாய்க்கு விற்கிறீர்களே இதில் வருகிற லாபம் எங்கே போயிற்று என்று கேட்டேன். மதுரையில் எங்களுக்கு அரிசி வேண்டாம், நெல்லாகவே கொடுத்துவிடுங்கள் என்று பொதுமக்கள்

11th March 1969]

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

கேட்டார்கள். அதன்படி நெல்லே கொடுத்தார்கள். கொடுக்கும் போது ஒரு கிலோ 58 பைசாவுக்கு விற்பார்கள். அதைப் பற்றி என்னுடைய கேள்வி திட்டவாட்டமாக இருக்கிறது. ஒரு கிலோ நெல் கொள்முதல் விலை 43 பைசா. ஆனால் அதை விற்பதோ 58 பைசாவுக்கு என்றால், ஒரு கிலோவுக்கு 15 பைசா லாபம் இருக்கிறது. ஒரு கிலோவுக்கு 15 பைசா என்றால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 15 ரூபாய் லாபம் வருகிறது. இதெல்லாம் எங்கே போகிறது? லட்சக் கணக்கான டன் நெல் இந்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்து, பொதுமக்களிடம் குவிண்டாலுக்கு 15 ரூபாய் லாபம் வரும் வகையில் விற்கிறபோது, பலகோடி ரூபாய்கள் சர்க்காருக்கு லாபம் வரத் தானே செய்யும். அதிலே Administrative expenditure கோடி ரூபாய் போனாலும் மற்றப் பணம் எல்லாம் என்ன ஆனது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரொம்பவும் விவரம் தெரிந்தவர் என்று தான் நான் இதுவரை கருதிக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது அவர் பேசுவதைப் பார்த்தால் வேறு மாதிரியாக இருக்கிறது. நான் சட்ட மன்றத்திலே சொன்னது அது அல்ல. படி அரிசி திட்டத் திற்காக ஆண்டுதோறும் சர்க்காருக்கு 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று பரவலாக வெளியில் பேசப்படுகிறது. அதைப் பற்றி குறிப்பிட்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் எந்த தஸ்தாவேஜி விருந்தாவது இது உண்மை என்று எடுத்துக்காட்ட முடியுமா என்று தான் கேட்டேன். உண்மையில் 8 கோடி ரூபாய் செலவு என்றால் அதில் படி அரிசி திட்டத்திற்காக மட்டும் 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவாகிறது. “Food subsidy” -க்கு மொத்தம் 8 கோடி ரூபாய் செலவாகிறது. இந்த புட் சப்ஸிடியை நாம் மட்டும் கொடுக்கவில்லை. முன்னாலே ஆட்சியில் இருந்த திருவாளர் பக்தவத்சலம் அவர்களும் 4 கோடி ரூபாய் புட் சப்ஸிடி கொடுத்தார்கள். அதைச் சேர்த்துத்தான் சொன்னேன். கொள்முதல் விலையில் நெல்லுக்கு விலை 42 ரூபாய் என்று கொடுத்து அதற்கு மேல் விவசாயிக்கு 3 ரூபாய் மூட்டைக்குப் போனாக கொடுத்து ஆக மொத்தம் விவசாயிக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு 45 ரூபாய் சேரும்படி கொடுத்து வருகிறோம். இப்படி 4 கோடி ரூபாய் விவசாயிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு சேர்ந்து கோவை, சென்னை இன்னும் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த புறநகர் பகுதிகளுக்குமாக தமிழ்நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 10-ல் ஒரு பங்கு ஜனத்தொகைக்கு படியரிசி அளிக்கும் திட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 4 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்று தான் சொன்னேன். இதை விட்டுவிட்டு கொள்முதல் விலை இவ்வளவு, விற்கிற விலை இவ்வளவு. ஆகவே இத்தனை லட்சம் லாபம், இத்தனை கோடி லாபம் என்று பேசுவதில் நியாயமில்லை. கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போதே இதைத் தெளிவாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். நண்பர் இராகவானந்தம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல் பல செலவுகள் இருக்கின்றன. கொள்முதல் செய்யப்பட்ட நெல் அப்படியே தானாகவே அரிசியாக மாறி விடுவதில்லை. தஞ்சையில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

ஒரு கிலோ நெல் 57 பைசாவுக்குக் கொள்முதல் செய்தால் அது மதுரைக்குப் போகும்போது, 57 பைசாவுக்கே விற்க முடியாது. அந்த நெல்லுக்கு விலை ஏறிவிடும். அந்த நெல் அரிசியாகி, அது ரயிலில் போய், லாரியில் போய், அரிசி ஆலைக்குப் போய், அங்கே இருந்து கிடங்கிற்குப் போய், மொத்த வியாபாரியிடம் போய், அவரிடமிருந்து சில்லறை வியாபாரிக்குப் போய்க், கடைசியில் பொதுமக்கள் கைக்கு வரும்போது விலை ஏறத்தான் செய்கிறது. அப்டினிஸ்டிரேடிவ் சார்ஜஸ், ஸ்டோரேஜ் பெசிலிடஸ் போன்று பல்வேறு விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. அதற்கான ஒவ்வொரு பைசாவுக்கும் அரசாங்கத்திடம் கணக்கு இருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பிரகாரம் இங்கே ஒரு தணிக்கையாளர், அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் இதைப்பற்றிய கணக்கையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். வெளியே சிலர் பத்திரிகைகளில் இப்படி எல்லாம் எழுதுகிறார்கள். அதைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நாளைக்கு மீண்டும் ஆட்சியைப் பிடிக்க வேண்டும். என்று இருப்பவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசுவது என்பது நியாயமாகாது. நாங்கள் எங்களுக்கு என்று ஒரு கணக்குப் பிள்ளையை இங்கே வைத்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒவ்வொரு காலாவுக்கும் சர்க்காரிலே கணக்கு எழுதப்படுகிறது. எனவே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்படியெல்லாம் பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. என். அர். தியாகராஜன் : இந்த மாமன்றத்திலே நான் சென்ற கூட்டத்தொடரின்போது ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதில் தான் 43 பைசாவுக்குக் கொள்முதல் செய்த அரிசியை மதுரையில் 58 பைசா கிலோ ஒன்றுக்கு என்ற அளவில் எப்படி விற்கிறார்கள் என்று கேட்டிருந்தேன். நிதி அமைச்சர் அன்றைக்கு உணவு அமைச்சராக இருந்தபோது, இதற்கான பதிலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதெல்லாம் ரெக்கார்டு ஆகியிருக்கிறது. வேண்டுமென்றால் அதைக் கொண்டுவந்து காட்டவும் தயாராக இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 15 பைசா லாபத்திற்கு விற்கவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறேன். நாளைக்கே நீங்கள் அரசாங்கம் நடத்தினாலும் இதைச் சரி பார்த்துக் கொள்ளலாம். அதிலே தவறு இருந்தால் அக்கவுண்டெண்ட்-ஜெனரல் என்கிற தணிக்கையாளர் சம்மா விட்டு விட மாட்டார்கள். பப்ளிக் அக்கவுண்டன்ட் கமிட்டியில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மெம்பராக இருந்திருக்கிறார்கள். எனவே செலவுகள் எல்லாம் நியாயமான. உரிய செலவுகள் தான். இதை விட்டுவிட்டு பொதுப் படைபாக நெல் விலை இவ்வளவு அரிசி விலை இவ்வளவு என்று இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவது நல்ல அரோக்கியமான விவாதத்திற்குக் கூட நல்லதல்ல என்றுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குப் பணிவின்போடு கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

11th March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஆக மொத்தத்தில் உணவுத் துறையிலும் இந்த சர்க்கார் வெற்றியடையவில்லை என்று நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து கல்வித் துறையில் ரூ. 60 கோடிக்கு மேல் செலவழிக்கிறோம் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படிச் செலவழித்து இருக்கிறார்கள்? 3 மறறை சம்பளத்தை கூட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே நண்பர் கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் அடிக்கடி கோரிக்கைகளைக் கொண்டு வருவார்; தீர்மானங்களைக் கொண்டு வருவார். 'இதனால் 50 லட்சம் தான் செலவாகும்; ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்பார். சரி ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டோம் என்று அரசாங்கத் தரப்பில் இவர்களும் சொல்லிவிடுவார்கள். இப்படியே அடிக்கடி ஏற்றுக் கொண்ட காரணத்தால் 64 கோடி ஆனதே தவிர கல்வியில் அபிவிருத்தி வேலை காரணமாக என்ன நடந்தது? அசிரியர்களுக்குத் தாராளமாக சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்கட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் இப்படிச் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்ததால் தான் கல்வித் துறையில் 64 கோடிக்கு செலவு ஏரி இருக்கிறதே தவிர, உண்மையில் கல்வியில் அபிவிருத்திக்காக இந்த செலவு ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. அசிரியர்சனையாவது அதிகமாக நியமித்து இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. லை ஊரில் நான் போய் பார்க்கப்போது லை வசூட்டில் 55 பிள்ளைகளுக்கு லை அசிரியர்தான் ஒருநதார். போகிய அசிரியரும் நியமிக்கப்பட்ட வில்லை. வக்கிராபிப்பில் 500 பிள்ளைகள் ஒருநது லை பள்ளியில் இப்போது 400 பேர் தான் இருக்கிறார்கள். பக்கக்கிலே ஏதாவது பள்ளிக்கூடம் அமைப்பித்து, அதிலே போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்களோ என்று விசாரிக்கேன். அப்படி ஏதாவது இல்லை. அங்கே அவ்வளவு பஞ்சம் வந்தாவிட்டது. மழை இல்லை, எனவே படித்துக் கொண்டிருந்த பிள்ளைகளை நிறுத்திவிட்டார்கள்.

பி.யு.சி. இலவசக் கல்வி பற்றி எல்லோரும் பேசினார்கள். பி.யு.சி. கல்வி இலவசமாகக் கொடுப்பது என்பது, சென்ற ஆண்டே நாங்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம். எதிர்க்கட்சிக்கு மரியாதை கொடுக்கிறோம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஒரு விஷயத்தில் நீங்கள் சொல்வதைக் கொண்டு பார்த்தால், எவ்வளவு மரியாதை தரப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. நாங்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டதற்கு, நிச்சயமாக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் பி.ஏ., எம்.ஏ., கல்லூரி படிப்பு, அத்தனைக்கும் செய்துவிட்டால் மிக நன்றியுடையவனாக இருப்பேன். அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

பஸ் தொழிலைப் பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக ஜாக்கிரதையாக இன்னொரு அமைச்சர் மீது தள்ளிவிட்டுத் தப்பித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களின் பஸ்ஸில் 10, 15 தடவை பிரயாணம் செய்திருக்கிறேன். பிரயாணம் செய்த போது எல்லாம், அந்த பஸ்கள் ஒரு நாளுக்கு 50 மைல்களுக்கு மேல் ஓடியதே கிடையாது. 50 மைல்கள் ஓடியவுடன் படுத்துக் கொள்ளும், படுத்தால் எழுந்திருக்காது. அதிகமாகப் போனால் 100 மைல்தான் ஓடும். போகாத தூரத்திற்குள்ள மீதி சார்ஜை கொடுத்து விடுங்கள் என்றால் கொடுப்பது இல்லை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : In the present arrangement, refund is given on the spot.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த 7-11-1968-ம் தேதி மதுரையிலிருந்து சென்னைக்கு வந்த போது வழியில் பஸ் நின்று விட்டது. வேறு பஸ்ஸில் போக சார்ஜ் ரூ. 1.25, அதைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அடுத்த பஸ் வரும்போது ஏற்றி விடுவீர்களா என்று கேட்டேன். ஆனால் அடுத்த பஸ் புல் (Full) ஆக வந்தது. ஆகவே கையைவிட்டுப் பணம் கொடுத்துத் தனியார் பஸ்ஸில் வந்தேன். டிக்கெட் இதோ இருக்கிறது. என்னுடைய பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு முறை சென்னையை நெருங்கும் போது பார்த்தேன். 10, 12 பஸ்கள் வரிசையாக நின்று கொண்டு இருந்தன. சென்னையை நெருங்கும்போது எல்லாம் படுத்துக் கொள்ளும் போல் இருக்கிறது. இந்த 4, 5 மாதத்திற்குள் மதுரை-சென்னை வழியில் 10, 12 பஸ்கள் நின்று இருந்தன. சர்க்கார் பஸ் என்றால் ஓடாது என்ற முடிவுக்கு மக்கள் வந்து விட்டார்கள்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நீங்கள் காயலான் கடைக்குப் போகிற பஸ்களைத்தான் ஒப்படைத்திருக்கிறீர்கள். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அறிக்கை 31-3-1969-க்குள் வரும். அதற்குப் பிறகு A-1 பஸ்கள் வரும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இங்கே உள்ள பஸ்கள் அத்தனையும் மாற்றியாகவேண்டும். புதிய பஸ்கள் 1,500 போடுவதென்றால் ரூ. 15 கோடிக்கு மேல் செலவிடவேண்டும். இவை எல்லாம் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் அறிக்கையில் காணப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்பொழுது நின்று விட்டனவாகச் சொல்லப்பட்ட பஸ்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பஸ்கள் தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்த சர்க்கார் பஸ்கள்தான் நின்று போனதெல்லாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது நிச்சயமாக இந்த சர்க்கார் வந்த பிறகு, 75 மைல்களுக்கு மேல் வழியுள்ள

11th March 1969] [திரு. மு. கருணாநிதி]

பஸ்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டனவே தவிர, இந்த பஸ்கள் அல்ல. இவைகள் ஏற்கனவே ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 75 மைலுக்கு மேல் ஓடுவதில்லை என்று தான் சொல்கிறேன். அதற்கு மேல் ஓட முடிவதில்லை.

திரு. கே. எஸ். மணி : நான் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் தஞ்சாவூரிலிருந்தும் வருகிறேன். இது வரையில் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கணக்குப் பார்த்தால் புரியும். நீங்கள் வைத்திருக்கும் பஸ் தொழிலில் லெற்றி காணப் போகிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தது தவறாகிவிட்டது. உங்களுக்குத் தோல்விதான் ஏற்பட்டது. 5-50 p.m.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், தாங்கள் சொல்லும் போது, 'பஸ் படுத்துவிட்டது' 'பஸ் படுத்து விட்டது' என்று சொன்னார்கள், படுப்பது எல்லாம் ஆடு மாடுகள் தான். பஸ் படுக்காது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : வைத்தியத் துறையிலும் இந்த அரசு வெற்றி கண்டதாகச் சொல்ல முடியாது. குறிப்பாக மெடிகல் ரேஞ்சு இல்லை. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கு என்று ஒரு பிரக்கா இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்த கிராமத்தின் எல்லை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மெடிகலுக்கு ஒரு ரேஞ்சு என்று கிடையாது. இத்தனை ஐனத்தொகைக்கு இவ்வளவு ஆஸ்பத்திரி என்று இருக்க வேண்டும். எத்தனைபோ பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு, 10 மைல் தூரத்திற்கு ஆஸ்பத்திரி இல்லை. இதைப் பரிசீலனை செய்து திட்டம் வகுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : 10,000 மக்கள் இருக்கின்ற இடத்தில் ஒரு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர் என்ற அளவில் இருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தை எதிர்த்து அதிகமாகப் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு ரூபாய் ஆயிரம் பரிசு தருகிறோம் என்று சொன்ன ஆசாமி இப்பொழுது மந்திரியாக இருக்கிறார். அவர் அந்தக் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டாரா என்று சட்ட மன்றத்தில் சொல்ல வேண்டும். இன்னமும் பிரசாரம் நடக்கிறது போல் தோன்றுகிறது. ஒரு பயங்கரமான படம், அதில் அரிவாள், கத்தி எல்லாம் போட்டுக் காட்டியவர் ஒருவர் இருக்கிறார். அடுத்து நமது மெடிகல் காலேஜில் ஒரு நல்ல பாரம்பரியத்தை நிலை நாட்டி இருக்கிறோம். ஆங்கிலம் அதிகமாகப் பழக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த காலத்தில், 1937-38-ல் ராஜாஜி அவர்கள் சென்னை மெடிகல் காலேஜில் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களை பிரின்ஸ்பாலாக நியமிக்கத் திட்டமிட்டார். அப்பொழுது சீப்

[11th March 1969]

செக்ரட்டரியாக இருந்த Brackenbury துரை, இந்தியர் ஒருவரை அந்தக் காலேஜ் பிரின்ஸ்பால் பதவிக்கு போட முடியுமா என்று கேட்டார். அந்த எதிர்ப்பை எல்லாம் உதறிவிட்டு ராஜாஜி அவர்கள் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்களை நியமித்தார். அவ்வளவு முதல் தரமான கல்லூரி அது. இப்பொழுது யாரையோ Dean ஆக நியமித்திருக்கிறார்கள். அவரைப் பற்றி மூன்று பக்கம் டைப் அடித்து புகார் பெட்டிஷன் வந்திருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அவர் மதுரை மாவட்டத்தில் டி.எம்.ஓவாக இருந்தவர், பெரிய சர்ஜன். மேலும் 20 ஆண்டுகாலம் இரயில்வே நிர்வாகத்தில் இருந்திருக்கிறார்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : எனக்கு வந்த தகவல் முழுக்க முழுக்க ஸர்விஸிலேயே இருந்ததாகவும், அவர் மீது குற்றச் சாட்டுகள் எழும்பியதாகவும், உடனே இரயில்வேயை விட்டு விட்டுப்போனதாகவும் கூறப்படுகிறது. முறைப்படி ஒருவர் வரவேண்டியதுபோய், இவருக்கு மேலே உள்ளவர்கள் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்கள் பலர் இருக்க, அவர்களைத் தள்ளிவிட்டு, இவரை நியமித்து விட்டார்கள். இந்தக் குற்றச்சாட்டு பலமாகக் கல்வி இலாக்காவில் வருகிறது. இதை இந்த அரசு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். நியமனம் தவறாக இருந்தால் பரிசீலனை செய்து அந்த அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பின்னால் இருப்பவர்களுக்கு பலவீனம் ஏற்படாமல் இருத்தல் வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். மீண்டும் தவறாமல் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அத்தகையதொரு இடத்திற்கு நியமிக்கப்படவேண்டியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும்.

அட்வகேட் ஜெனரலாக இருந்தவர் ஐட்ஜாகப் போய்விட்டார். அந்த ஸ்தானம் நிரப்பப்படவில்லை. அதற்கு பப்ளிக் பிராசிகூடராக இருந்து ஒரு ஜூனியர் லாயர் அதை அடிஷனல் சார்ஜாகச் சேர்த்துப் பார்க்கிறார். இது தவறு என்று வழக்கறிஞர் வட்டாரம் பூராவும் கூறுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சரியான விவரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு பேச வேண்டும். பப்ளிக் பிராசிகூடரை ஒரு ஜூனியர் என்று பேசுவது கேவலம். பப்ளிக் பிராசிகூடருக்கு 'இன் சார்ஜ்' கொடுக்கலாமா என்பது வேறு. 1865-ம் ஆண்டிலிருந்து பப்ளிக் பிராசிகூடருக்கு 'இன் சார்ஜ்' கொடுக்கிற பழக்கம் (Precedent) இருக்கிறது. அதன்படி கொடுத்திருக்கிறோம். தனிப்பட்ட ஒருரைப்பற்றி இழிவாகப் பேசுவது கூடாது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : In-charge தான் கொடுத்திருக்கிறோம் என்றார்கள். அவரையேதான் நியமிக்கப் போகிறார்கள். அதனால் தான், உடனடியாகச் செய்ய வேண்டிய

11th March 1969] [திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்]

நியமனம் செய்யாமல் இருக்கிறது என்றார்கள். இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதினிருந்து அவரை அட்வகேட் ஜெனரலாக நியமிக்கப் போவதில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது. அதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களாக ஊகித்துக் கொண்டால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மூடிய மில்களைத் திறப்பதிலே இந்த அரசு மிகவும் காலதாமதம் செய்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் பல மில்கள் மூடி திறக்கப்பட்டு ஓடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. நஷ்டத்தில்தான் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று பத்திரிகைச் செய்தியை வைத்து அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். நஷ்டமோ லாபமோ அங்கே ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. இங்கே இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எனக்கு ஐ.என்.டி.யு.சியிலிருந்து வந்த கடிதத்தில் மனம் வருந்தி எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு புதிய பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு 15 லட்ச ரூபாய். அதே தொகை தான் 15 ஆயிரம் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைக்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிற பிரச்சனைக்கும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கி அந்தக் கார்ப்பொரேஷன் மகாராஷ்டிரத்தில் எப்படி நடக்கிறது என்று பார்த்து அதைப் போன்று இங்கேயும் நடத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பஞ்சத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அமைச்சர்கள் வட ஆற்காட்டிலும் செங்கற்பட்டிலும்தான் பஞ்சம் என்று கூறுகிறார்கள். மாநிலத்தில் வேறு எங்கும் பஞ்சம் இல்லையா? வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் மட்டும் தான் பஞ்சம் என்று சொல்லி விட்டு, மத்திய சர்க்காரிடம் 10 கோடி ரூபாய் உதவிப் பணம் கேட்டால், 'இரண்டு ஜில்லாக்களில் தானே பஞ்சம் என்று கூறுகிறீர்கள்; அதிகப் பணம் தரமாட்டோம்' என்று சொல்லி விடுவார்கள். ஆகவே, 'தமிழ்நாடு முழுவதும் பஞ்சம்' என்று கூறுங்கள். பஞ்சம் இல்லை என்று நிதியமைச்சர் ஏன் மறுக்க வேண்டும்? பட்டுப்பாய் விரித்ததுபோல் நெற்பயிர்கள் பூத்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்று ஏன் சொல்ல வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உண்மையை மறைத்துப் பேச அவ்வளவு தைரியம் எனக்கு வரவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : 1,100 சதுரமில் விஸ்தீர்ணத்தில், 5 லட்சம் ஏக்கர் விஸ்தீர்ணத்தில், 10 ஆயிரம் ஏக்கரில் விளைந்ததை வைத்துக் கொண்டு வாழமுடியுமா என்று சட்டமன்றத்திலேயே கூறியிருக்கிறேன். மொத்தம் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் விளைந்திருக்கிறது. பாக்கி 490,000 ஏக்கரிலும் பயிர் காய்ந்து விட்டது. 4 லட்சம் பேர்கள் வாழ வேண்டும். அந்தத் தாலுகாவில் முழுவதும் பஞ்சம். இதை எல்லாம் நன்றாக ரூபகம்

[திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்] [11th March 1969]

வைத்துக் கொண்டு மத்திய சர்க்காரை அணுக வேண்டும். இதைப் போன்ற நிலை 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் வந்திருக்கிறது. அப்போது விவசாயிகளைக் கடன் தொல்லையிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக கடன் ஒத்தி வைப்பு மசோதா கூட கொண்டு வந்தார்கள். உழுது கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் மீது கோர்ட்டில் தாவா கொண்டு வர முடியாது. அந்த மாதிரி மசோதா கொண்டு வந்தால் கூட நல்லது. அந்த மாதிரி ஒத்தி வைப்பு மசோதா கொண்டு வர வேண்டும் என்று நிதியமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அசெம்பிளி ஹாஸ்டலைப்பற்றிக் கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. படுமோசமான நிர்வாகம். 200 அங்கத்தினர்களுக்கு வசதி பண்ணிக் கொடுக்க முடியாமல், இவர்கள் வேறு எதைச் செய்ய முடியும்? ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்கள், “கூரை மேலே ஏறி கோழியைப் பிடிக்க முடியாதவர்கள் ஆகாயத்தில் போய் வைகுந்தத்துக்கு வழி காட்டப் போகிறார்களா?” என்று. அந்த ஹாஸ்டலில் பாத் ரூமில் குளித்தால் பெட்ரூமுக்குத் தண்ணீர் வருகிறது.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : அது காங்கிரஸ் அரசு காலத்தில் தான் கட்டப்பட்டது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அப்படியானால் அதைக் கட்டியவர்கள் பெயரையே போட்டுவிடுங்கள். இப்போது திறந்து வைத்தவர்கள் பேர் தான் இருக்கிறது. நீங்கள் தான் திறந்து வைத்திருக்கிறீர்கள். கட்டியவர் இன்னார் என்று எழுதி வைங்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : பாத்ரூம் தண்ணீர் வெளியே வருகிறது என்றால், பைனல் பில் கொடுக்கும்போது தான், சரி பார்த்துக் கொடுப்பதா இல்லையா என்று முடிவு செய்ய வேண்டும். அப்படி செய்தது. அந்தச் சர்க்கார் தானா என்று அறிய விரும்புகிறேன். தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் அதுவும் அந்தச் சர்க்கார் வந்து தான் கொடுக்க வேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாத்ரூம் தண்ணீர் பெட்ரூமுக்கு வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக்கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டு அதற்கு 40 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லியபோது, எதிர் கட்சியில் இருந்த நான் அந்தக் கட்டடம் தேவையில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறேன். அவ்வளவு செலவு செய்து எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு கட்டடம் தேவையில்லை என்று கூட சட்டமன்றத்தில் வாதாடியிருக்கிறோம். ஆனால் கட்டுவதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டு கட்டி முடித்த தெல்லாம் அவர்கள் தான்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : நான் திட்டமாகச் சொல்ல முடியும். 4 அங்குலம் (Mosaic flooring) உயர்த்தினால் சரியாகிவிடும். இதற்கு அந்த எஞ்சினியரைப் பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டும்.

11th March 1969] [திரு. டி. கே. சுப்பையா]

அதை விட்டுவிட்டு “அவர்கள் பொறுப்பு. இவர்கள் பொறுப்பு” என்று எல்லாம் சொல்லுவது, குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் அதிகாரிகள் தட்டிக் கழிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதாகும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மொசைக் ப்ளோரிங் வேண்டும் என்ற அளவுக்கு எளிமையான குரலை எழுப்பியதற்கு நன்றி.

திரு. டி. கே. சுப்பையா : இப்போது அங்கே மொசைக் தான் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : ஹாஸ்டல் கட்ட வேண்டாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எதிர் கட்சி அங்கத்தினராக இருந்தபோது கூறினார்கள். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் அதை நிறுத்தி விட்டேன் என்று கூறினார்கள். அப்படி நிறுத்தி விட்டேன் என்று சொல்லியபிறகு, பல பேர்கள் வந்து “அவர் உள்ளூரில் இருக்கிறார்; சொந்த வீடு இருக்கிறது; அவருக்கு வேண்டாம், எங்களுக்கு ஹாஸ்டல் மிக மிகத் தேவை” என்று சொல்லிய பிறகு அந்தத் திட்டத்தை அமுல் படுத்தினார்கள்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : இதெல்லாம் சட்டமன்ற நடவடிக்கைகளில் இருக்கிறதா? எடுத்துக் காட்டத் தயாரா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நீங்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லியது இருக்கிறதா?

திரு. கே. எஸ். மணி : ஒரு கொள்கையில் கூட நாங்கள் மாறிச் சொல்லியதில்லை. நாங்கள் 50 பேர்களும் ஹாஸ்டல் வேண்டாம் என்று சொன்னோம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் பழைய ஹாஸ்டலில் தான் இருக்கிறேன். புதிய ஹாஸ்டல் அந்த (dirty place)-ல் இல்லை. நான் சொல்வது எல்லாம் சாதாரண பிரச்னை. தண்ணீர் பிரச்னை. தொட்ட இடத்தில் உடைந்து விடும். வெளியே போனால் பழையபடி திறக்க முடியாது. உள்ளே தான் போட்டு விட்டால், ஜன்னல் வழியாகத் தான் வெளியே வரவேண்டும். இதை எல்லாம் பழைய மந்திரி பக்தவத்சலம் தான் பார்க்க வேண்டுமா? அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிற எஞ்சினியரைப் பார்த்து “இந்த மாதிரி செய்தது ஏன் என்று கேட்கிறோம்” என்று ஏன் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறீர்கள். கட்டியவர்களுக்கு யார் கொடுத்தார்கள்? யார் கட்டியது? யார் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்க்கிறது? இதைச் சொல்ல ஏன் பயம்? அந்த ஹாஸ்டல் படுமோசமாக இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

கடைசியாக அமைச்சர்கள் சொத்து விரைம் பற்றி அடிக்கடி செய்திகள் வருகின்றன. சொத்து விரைம் வெளியிடுவதில் தயங்க வேண்டியதில்லை. ஏன் ஊரில் விடு கட்டியிருக்கிறேன், சொந்தமாக. அந்த ஊர்க்காரர்களுக்கு பூராவும் தெரியும். ஊரில் இல்லை. பாரஸ்ட் ஏரியாவில் தான் கட்டியிருக்கிறேன்.

[11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : முனிசிபாலிட்யிலும் இல்லாமல் பஞ்சாயத்திலும் இல்லாமல் ஒரு வீடு இருக்கிறது என்றால் அது தேனியில் நண்பர் கட்டியிருக்கிற வீடு ஒன்று தான்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : நான் கட்டுகிறதற்கு முன்னே பாரஸ்ட் கட்டடம் இருந்தது. நானும் கட்டியிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தியாகராஜ காலனி என்று இருக்கிறது. அதைத் தேனி நகர முனிசிபாலிட்யில் சேர்ப்பதில் ஆட்சேபணை உண்டா?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : அதைத் தனிப் பஞ்சாயத்து ஆக்க வேண்டும் என்று 5, 6 வருஷத்தாக்கு முன்பே கேட்டிருக்கிறேன். தனிப் பஞ்சாயத்து என்றால் ஆட்சேபணை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அதற்கு அப்பாலுள்ள கிராமங்கள் எல்லாம் நகரத்தில் சேரும்போது பாரஸ்ட் இலாகாவைச் சேர்ந்த இடத்தில் தனி பஞ்சாயத்து ஆக்க வேண்டும் என்று கூறுவதின் மர்மம் என்ன?

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : சென்னை நகரத்தின், மதுரை நகரத்தின், திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அருகாமையில், எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் தனியாக இருக்கின்றன.

சொத்து கணக்கு விவரங்கள் கொடுக்க பதவியிலுள்ளவர்கள் தயாராக இருக்க வேண்டும். பின் வாங்கக்கூடாது.

* * * * *

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு நடைபெற்ற 1969-70-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் விவாதத்தில் இந்த மன்றத்தில் 37 மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர்கள் என்னைச் சேர்த்தால் 38 பேர்கள் கலந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த விவாதம் நல்லமுறையில் நடந்தேறி அதனுடைய இறுதிக் கட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம். இந்த மன்றத்தினுடைய பல தரப்பினரும், பொதுவாக பல விவகாரங்கள் காரசாரமாக பேசப்பட்டதே தவிர, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை பொதுவாக வரவேற்றதற்கு என்னுடைய நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆக்க பூர்வமான முறையில் எல்லா உறுப்பினர்களும் பல விலைமதிக்க முடியாத யோசனைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றால் அந்த நான் விட்டுவிட்டேன் என்றோ அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை என்றோ நினைக்கத் தேவையில்லை. தலைவர் அவர்களும் அத்தனைக்கும் பதில் சொல்லவேண்டுமென்று அமைதிக்க மாட்டார்கள். கல்வி குறித்துத்தான் விவாதம் நடைபெறுகிறதோ என்று ஐயுறும் அளவுக்கு மாண்புமிகு நண்பர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும் சிலரும் கல்வி பற்றி பேசினார்கள்.

11th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றாலும் கூட அதற்கான பரிசீலனைக்குக் குறித்து அந்தந்த இலாக்காக்களுக்கு அனுப்பப் பட்டு காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. ஆகவே அவற்றிற்கெல்லாம் அந்தந்த நேரத்தில் அதற்கானவர்கள் சமாதானம் சொல்வார்கள் என்ற வகையில் பொதுப்படையான நிதிநிலை அறிக்கையின் அடிப்படையான அம்சத்தில் சில பிரச்சனைகளை ஒட்டி சில கருத்துக்களை பதில் உரையாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய சென்னை பல்கலைக் கழக துணைவேந்தர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இந்த பெருமை மிகுந்த மன்றத்தின் பெருமையை உயர்த்திய பெரியவர் ஆவார்கள். வழக்கம்போல் ஆக்க பூர்வமாக உரையை நிகழ்த்திய அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கு ஆதரவு அளித்ததற்காக என் பாராட்டுதலையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள் என்ற வகையில் சில பெரிய கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். இன்னும் இம்மன்றத்தில் உள்ள பல்வேறு உறுப்பினர்கள், கொஞ்சம் முன்னால் பேசிய திரு. என். வி. நடராசன் அவர்கள், திரு. பொன்னுலேஷ் அவர்கள், திரு. தாமோதரன் அவர்கள் எல்லாம் இங்கே பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் இருக்கிற உறவு முறை சீரடைய வேண்டுமென்று டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் வற்புறுத்தி சொன்னார்கள். அதைப் பற்றியுள்ள கவலையையும், குழப்பத்தையும் தெளிவாக முதலினர் நல்லமுறையில் சொன்னார்கள். அதை ரைவேற்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களை ஆகாய விமான நிலையத்தில், முதன் மந்திரியாகத் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் சுந்தித்தார்கள். அப்போது பிரதமர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சி காலத்திலிருந்த அதே உறவு முறை மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் நீடிக்கவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று சொன்ன நேரத்தில் அண்ணா அவர்களின் சுவட்டைப் பின்பற்றி நல்ல வகையில் அந்த உறவு இருக்குமென்று சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் எங்களுடைய உரிமைகளை நாங்கள் வற்புறுத்துகிற நேரத்தில் அந்த உறவுக்குக் குந்தகம் என்று கருதத் தேவையில்லை என்று சொன்னார்கள். டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் சொல்லியதைப் போலவே உறவு முறை எப்படி வருமென்பதுதான் கேள்வி. ஒருவன் பிரபுவாக இருந்து கொண்டு ஒருவன் பிச்சைக்காரனாக இருந்தால் வருமா? ஒருவன் கொடுக்கிறவனாகவும் ஒருவன் வாங்குகிறவனாகவும் இருந்தால், ஒருவன் சுரண்டுகிறவனாகவும், ஒருவன் சுரண்டப் படுகிறவனாகவும் இருந்தால் அந்த உறவு எப்படி வரும்? ஒருவன் லட்சாதிபதியாக இருக்கிறான், ஒருவன் தரித்திரனாக எதன் கெடுத்தாலும் அட்சய பாத்திரத்தை எடுத்துக்கொண்டு “பகவதி பிச்சாந்தேகி” என்று பர்ணசாலை முனிவர்கள் போவதுபோல போய் கேட்கிற நிலை இருக்குமானால் இரண்டிற்கும் உறவு வருமா? இதை மிக அழகாக துணைவேந்தர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 10, 15

6-10
p.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

வருஷ காலத்தில் மத்திய அரசில் குவிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் விரிந்து பரந்து எவ்வளவோ இலாகாக்கள் இருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்கள். திராவிட நாட்டைப் பற்றி பேசுவதாக சொன்னார்கள். இன்னும் அவர்களுக்கு விடுதலை போராட்டம் வேண்டியதில்லை என்று தன் அந்திய காலத்தில் சொல்வதாக சொல்கிறார்கள். இன்று ஒரு உறவு வேண்டுமென்றாலும் அதை வரவேற்கிறேன். உரிமையின் அடிப்படையில்தான் அந்த உறவு அமைய முடியுமே தவிர வெறும் உபசாரப் பேச்சால் அமைய முடியாது. திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் உருக்கமான உரையாற்றினார்கள். அந்த மன்றத்தில் கூட அப்படித்தான் பேசுவார்கள். எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. இன்றைக்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் ஆளாக்கப்பட்ட லட்சக்கணக்கான உறுப்பினர்கள் தேசபக்தியானது காங்கிரஸ்காரர்களின் தேசபக்திக்கு கொஞ்சம் கூட குறைந்ததல்ல. காஷ்மீரத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள நிலம் நமக்கு சொந்தம் என்பதிலே எங்களுக்கு பெரிய ஆர்வம் இருக்கிறது. இந்த மண் உரிமைக்கு ஆபத்து வருமானால் பகைநாட்டான் வந்தால் ரத்தத்தைச் சிந்த தயாராக இருக்கிறோம். ஒரு வங்காளியின் தேசபக்திக்கோ, மராட்டியின் தேசபக்திக்கு, இந்த நாட்டினரின் தேசபக்தி எந்தவிதத்திலும் குறைந்ததல்ல. மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்கள் பெற முடியும் என்ற தீர்க்க தரிசனத்தோடுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை மாற்றப்பட்டது. இன்றைக்கு அதை நாங்கள் கைவிட்டுவிட்டதாகவும் ஏதோ கேடுதல் செய்வதாகவும் நினைத்துக் கொண்டு ஒருசிலர் பேசுவதால் மட்டும் அந்தப் பிரச்சனைக்கு பரிசாரம் செய்ததாக ஆகாது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மத்திய அரசோடு நிதியை பகிர்ந்து கொள்ளும் விஷயமாக எத்தனை கருத்துவெறுபாடுகள் இருந்தாலும், அதிலே சில சங்கடங்கள் இருந்தாலும் அதை கருத்திக் கொள்வதற்காக—அது தீராமல் இருப்பதன் காரணமாக—நம்முடைய நாட்டினுடைய ஒருமைப்பாட்டுக்கு விரோதமான கருத்துக்களை, சுமுகமான வழியில் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாத வகையில் எதிர்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டு விடும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வதும், பேசிக் கொள்வதும், பிரிவினை வந்துவிடும் என்று சொல்வதும் பொறுத்தமாக இருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டும். மத்திய மாநில அரசுகளுக்கு இடையே இருக்கிற நிதிப் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த ஒரு வளக்கொருவர் இருக்கிற சிரமங்களைப் புரிந்து கொண்டு சுமுகமாக இதற்கு ஒரு வழி தேடவேண்டுமே ஒழிய அதை விட்டுவிட்டு இரக்க கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் இந்த பிரிவினை எண்ணங்கள் சான் வரும் என்றே நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருப்பது நம் பண்பாட்டுக்கோ, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டிற்கோ பொருத்தமான ஒன்றாக இருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். அப்படி அடிக்கடி பேசுவதன் மூலம் பிரிவினை எண்ணங்கள் தான்

11th March 1969] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

துளிர்ந்துக் கொண்டே வரும். 1965-ம் ஆண்டில் அண்ணா அவர்களுடைய கருத்து மாற்றம் ஏற்பட்டபோது பிரிஸினை பற்றிய தம் கொள்கையை எவ்வளவோ தைரியமாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். எவ்வளவோ சிரமங்கள் இருக்கிறபோது கூட தைரியமாக அந்த எண்ணத்தை மேற்கொண்டார்கள் என்று எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். ஆனால் மறுபடியும் அந்த எண்ணத்தை துளிர்க்க விடாமல் அவர் எப்படி பாதுகாத்தாரோ அதற்கு ஏற்ற வகையில் நம் நடவடிக்கைகள் இருந்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தான் நான் சொன்னேன். அதைத் தான் இப்போதும் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. இராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தாங்கள் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் இருந்து சொல்லுகிற கருத்துக்களைத் தான் இங்கே பதிவு செய்வது என்று வழக்கம் இருக்கிறது. தற்போது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தம்முடைய இடத்தை விட்டு இடம் மாறி பேசியதால் அதைக் குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்வது முறைதான் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அந்த முறை ஓட்டு எடுக்கப்படும்போது தான் மேற்கொள்ளப்படும். எல்லா நேரத்திலும் அல்ல. மேலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இல்லாத காரணத்தால் அந்த இடத்தில் மெம்பர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களின் உள்ளம் எனக்குப் புரிகிறது. மாநில அரசுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இடையே இருக்கிற நிதி பங்கிட்டுப் பிரச்சனை சுமுகமாக பேசி தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். இதைப் பேசும்போது திரு. நாயுடு அவர்கள் கொஞ்சம் நிதானமாக பேசுகிறார்கள். ஆனால் 2 பெஞ்சு தள்ளி அமர்ந்திருக்கும் திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் என்ன பேசினார்? “சட்டம் ஒழுங்கு இருக்க வேண்டும்” என்றார். சட்டம் ஒழுங்கெல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று கேட்பது நியாயம் தான். அதைக் காப்பாற்றுவதும் மக்களின் உயிருக்கும் உடமைக்கும் பாதுகாப்பு அளிப்பதும் ஜனநாயகத்தில் ஆட்சியில் இருக்கும் சர்க்காருக்கு எப்போதும் கடமையாகும். ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு ‘இதை மீறினால் இதையும் நாங்கள் சமாளிப்போம்; எதிர்ப்போம்’ என்று சட்டத்தைப் புறக்கணித்து விட்டு, சட்டத்தை தங்கள் கையிலேயே எடுத்துக் கொண்டு பேசினார்கள். இது சரியா என்று தான் கேட்கிறேன்.

இன்றைக்கு இங்கே தமிழ்நாட்டில் ஒரு பத்திரிகை இருக்கிறது. அதன் பெயரை இந்த மாமன்றத்திலே சொல்லி அதன் மூலம் அந்தப் பத்திரிகைக்கு கௌரவம் ஏற்படுத்த விரும்பவில்லை. ‘நாங்கள் சும்மா இருக்க மாட்டோம். அதைச் செய்வோம் இதைச் செய்வோம்’ என்றால் என்ன அர்த்தம்? நிதிக் கமிஷன் தலைவர் திரு. இராஜமன்னார் அவர்கள் என்ன திராவிட நாடு கேட்டவரா?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

மாண்புமிகு பெரியவர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் திராவிட நாட்டுக்காக பாடுபட்டவரா? நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் கூட பேசினார்களே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? மிகவும் ஆக்க பூர்வமான ஒரு நல்ல உரையை இங்கே அவர்கள் ஆற்றினார்கள் என்ற வகையில் நண்பர் தாமோதரன் அவர்களுக்கு நான் பாராட்டு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் எந்தக் கட்சியில் இருந்தார்? எனக்கு அவர் நிறம் கூட இதுவரையிலும் தெரியாதே அவர்கள் எல்லாம் எதற்காக பாடுபட்டார்கள்? இன்றைய தினம் பெரிய ஜட்ஜுக்கள் சொல்லுகிறார்களே அதற்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்? இன்றைக்கு இப்படி எங்கெங்கேயிருந்தெல்லாமோ குரல் வருகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் யார்? 20 வருஷத்திற்கு முன்னால் ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டம் எழுதினார்கள். அது இன்றைக்கு நடக்கவில்லை என்று சொன்னால் அது பெரிய பயங்கரமாக இருக்கிறது என்றால் என்ன அர்த்தம்? இதைச் சொன்னாலே திராவிட நாடு என்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது எப்படி சரியாகும்? நாட்டிலே நிலவுகிற உண்மையான சூழ்நிலையைக் கூட புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது என்பது தேசபக்திக்கு கூட நல்லதல்ல என்று தான் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் திராவிட நாடு பிரச்சனையை கிளப்புகிறார்கள் என்று சொல்லுவதன் மூலம் தேசபக்தியைக் காப்பாற்ற முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே நாட்டினுடைய ஐக்கியம், ஒற்றுமை காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்றால் அதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமோ, எந்தெந்த நிலைமைகளை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டுமோ அவைகளில் எல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியும் எதிர்க்கட்சி தலைவர்களும் தவறி விட்டார்கள். இனி மேலாவது அவர்கள் சரியான முறையில் சிந்திக்க வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன். நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் கேட்டார்கள். வரியில் 50 சதவிகிதத்திற்கு அளவு எடுத்துக் கொண்டு மீதியை நமக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். இதைத் தான் நாங்கள் வேறு பாஷையில் கேட்கிறோம். சுங்க வரியில் 20 சதவிகிதத்திலே இருந்து 40 சதவிகித அளவில் மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் அளிக்கக்கூடாதா? வருமான வரியில் 70 சதவிகிதம் என்பதை 85 சதவிகிதமாக மாநிலத்திற்கு கொடுக்கக்கூடாதா என்று தான் கேட்கிறேன். இப்படி கேட்பதே தவறாகுமா? கார்பரேட் டாக்ஸ் என்று ஒன்றைப் போடுகிறார்கள். 50 கோடியில் ஆரம்பித்து இன்றைக்கு அது 360 கோடியாகிவிட்டது. இதிலே மாநிலத்திற்கு காலணிகிடையாது என்றால் அதைக் கேட்பது தவறு. எங்களுக்குத் தான் கொடுக்கவில்லை; அங்கே ஆந்திர முதலமைச்சர் திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டியார் அவர்கள் கேட்கிறாரே அதற்கு என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று எத்தனையோ திட்டம் போட்டார்கள். பிரமாதமாகப் பேசினார்கள். இன்றைக்கு அதன் நிலைமை என்ன? நண்பர் நியாகராஜன் அவர்கள் ஏதோ தனக்கு ரொம்ப ஆசையாக இருப்பதைப் போல் எங்களைக் கேட்டார்கள் 'எங்கே உங்களுடைய 1,000 கோடி ரூபாய் திட்டம்' என்று. 1,000 கோடிக்கு நாங்கள் திட்டம்போடவில்லை உண்டைதான். சட்டியில் இருந்தால் தானே அகப்படையில் வரும். எங்களுக்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் வைத்துவிட்டுப்போன நிலை அப்படி இருக்கிறது. 624 கோடி ரூபாய்க்கு நாங்கள் திட்டம் போட்டிருந்தோம். அதைப் பற்றி 4 வார்த்தை பேசி இருந்தால் அவர்களை நான் பாராட்டி இருப்பேன். 624 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு உங்களுக்கு அது அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எங்காவது குறைக்க முடியுமா? இந்த சாதாரண திட்டம் போட்ட நேரத்தில் கூட உங்கள் நிலை என்ன? எல்லா மாகாணங்களுக்கும் 3,600 கோடி ரூபாய் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் நாம் 624 கோடி கேட்டதற்கு 505 கோடிக்குள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் அநிலும் 201 கோடி அளவில் தான் எங்களால் பணம் கொடுக்க முடியும் என்கிறார்கள் என்றால் இது என்ன நியாயம்? அதற்குப் பிறகு நாளைக்கு கேட்க மாட்டார்களா? மக்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் அபிவிருத்தி திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டாமா? 624 கோடி தேவை என்றால் 575 கோடிக்குள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால் அதற்கு ஒரு வார்த்தையாவது நம்மை கேட்க வேண்டாமா? இதைக் கேட்டால் திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள், நாட்டுக்கு துரோகம் செய்கிறார்கள் என்றால் ஜனங்கள் இதை உடனே நம்பி விடுவார்களா? நாங்கள் ஒன்றும் ஆகாயத்திலே இருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் ஒரு கருத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில பிற்போக்கு மாகாணங்கள் என்று சிலவற்றை தனியாக பிரித்து அவைகளுக்கு அதிகப் படியான சலுகைகளைக் கொடுக்கிறார்கள். நாங்கள் இந்த முறையை ஆட்சேபித்தும் கூட இன்னமும் இப்படிப்பட்ட முறையில் தான் நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள். நாங்கள் 575 கோடிக்காவது ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் வற்புறுத்தி இருக்கிறோம். இந்தச் கோரிக்கையில் எங்களுடைய குரலை வலுப்படுத்தினால் இங்கே ஆர்டர் கோடி ரூபாய்க்கான நோட்டீஸ் கொண்டு வந்து காட்டுவதிலே அர்த்தம் இருக்கும். தாற்காலிகமான மெழ்ச்சிக்காக காரியம் செய்வது என்றால் அது நல்லது என்று ஒருக்காலும் ஒத்துக் கொள்ள முடியாது.

அதே போல பைனான்ஸ் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கான விதிமுறைகள் அது எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்று இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றி நம்மை ஒரு வார்த்தை யாவது கேட்டிருக்க வேண்டாமா? அதனுடைய டெர்ம்ஸ் ஆப் ரெபான்ஸ் பற்றி மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டாமா?

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

இதெல்லாம் மத்திய அரசின் ஆக்கிரமிப்பு இல்லையா? இங்கே பேசிய எதிர்க்கட்சியினர் எல்லாம் வரி போட்டு விட்டார்கள் வரி போட்டுவிட்டார்கள். என்றார்கள். வரி யார் போட்டார்கள்? இதற்கு முன்னாலே இருந்தவர்கள் தான் வரி போட்டார்கள். 4-வது ஐந்தாண்டுதிட்டம் 3 வருஷத்திற்கு முன்னாலே தொடங்குகிறோம் என்று சொல்லி அதற்கும் இன்றைக்கு ஹால்டே விட்டு விட்டார்கள். நாம் 8, 9 கோடிக்கு என்று அடிஷனல் ரிசோர்ஸ்க்கு வரி போட்டால் கணக்கு எழுதும் போது அதை விட்டுவிட்டு புதிதாக கணக்கு ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதைப் பற்றியெல்லாம் நாங்கள் ஆட்சேபித்து இருக்கிறோம். புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். மாநிலங்களை இது பற்றி கலந்து செய்திருந்தால் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமை உண்டாகி இருக்குமா? இவ்வளவு வரி போட்டும் இன்றைக்கு அதை மொத்தக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. யாருக்கு அதிகப் படியாக பணம் போகிறது? யார் நிமை செய்கிறார்கள் அவர்களுக்குத்தான் அதிக பணம். யார் மக்களுக்கு அனுசூலம் செய்கிறார்களோ அந்த நாட்டு மக்களுக்கு எல்லாம் பாடுகள் ஏற்படுகிற நிலைமை தான் இன்றைக்கு திரும்பத் திரும்ப வருகின்றது. இன்றைக்கு எதை எடுத்துக் கொள்ளலாம்? சரியில்லை. நம்முடைய மாநிலம் மட்டும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 10 சதவீதம் பெற்றது என்றால் 2-வது திட்டத்தில் 9 சதவீதமாகவும் 3-வது திட்டத்தில் 7 சதவீதமுமான நிலைமையைத் தான் பார்த்தோமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதைத் தான் நம்முடைய நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் பேசும்போது 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு பிரகாரம் என்னென்ன சம்பிரதாயம் உண்டோ அதெல்லாம் இன்றைக்கு செயல்படுமா என்று கேட்டார்கள்.

இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு என்னென்ன சம்பிரதாயங்கள் இருந்தனவோ, அவையே இன்றையதினமும் செயல் படுமா? அரசியல் சாசனம் என்பது மாறிப் போய்விட்டதா? மனிதர்களுடைய அறிவும் எண்ணங்களும் அந்தந்த காலத்தில் செயல்படுவது இந்த விதி முறைகளின் காரணமாக பல காரியங்கள் செயல்படுத்த முடியாமல் போய் விடுகிறது. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டுமென்றால் அதற்கு எப்படி டிசைன் போடவேண்டும் என்பதற்கு டெல்லியில் இருக்கிறவர்கள் தான் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரம் இருந்தால் நாடு எப்படி செயல்படுவது? 75 சதவீதம் இந்த மாதிரியான நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. மூன்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களில் ஸ்டேசடரி கிராண்ட் என்று வந்த பணம் 29 சதவீதம் தான். பலமாதிரியான இக்கட்டான நிலைமையில் காரியங்கள் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதற்கு மத்தியில் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் விவசாயிகள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் விவசாயிகளிடம் அக்கரை காட்டினார்கள். அவர் விவசாயக் குடும்பத்தை சேர்ந்தவர். படித்திருப்பீர்கள், 25 கோடி ரூபாய்க்கு மாநிலம் முழுவதும் உரம் கிடங்குகளில் தேங்கிக் கிடக்கிறது. இதன்

11th March 1969]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மீது வரிச்சமை ஏறினால் கிராமங்களில் இருக்கிற விவசாயிகளிடம் தானே போய் நிற்கும். அடுத்து பம்பு செட். எந்த ஊருக்குச் சென்றாலும் பம்பு செட் போட்டுத்தான் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சுவதைப் பார்க்கிறோம். நம்முடைய மாநிலத்திலே தான் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன. அதற்கு 10 சத விதம் வரி. நில சம்பந்தமான விஷயங்களில் உரிமை மாநிலங்களுக்கு இருக்கிறது. எங்களைக் கேட்கவாவது செய்தார்களா? ஏதோ ஒரு அரசாங்கம் நம்முடைய அரசாங்கம் இருக்கிறது, கேட்கவேண்டாம். அவர்களுடைய கட்சி எத்தனை ராஜ்யங்களில் இருக்கிறது. அவர்களையாவது கேட்டார்களா? ஐக்கியம் எப்பொழுது வரும்? நானும் நீயும் ஒன்று என்று இருந்தால் தான் வளருமே தவிர நீ போட்ட கோட்டில் தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் அது தீமையே தவிர பயன் தராது. இருவரும் சமம் என்ற நிலை வரவேண்டும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : வரவு செலவு திட்டம் தான் இப்பொழுது டெல்லியில் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. நாட்டின் பல பாகங்களிலிருந்தும் இந்தக் குறை எடுத்துச் சேல்லப்பட்டு வருகிறது. முடியாத எதையும் இன்னும் ஒன்றும் செய்து விடவில்லை. மத்திய சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இது ஒரு பிரேரணை. நாட்டில் இருக்கிற கருத்துக்களை அனுசரித்து முடிவு எடுப்பார்கள். அதற்குதான் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் முன்னால் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. வரி விதிப்பதை மாற்றிக் கொள்வதும் உண்டு.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாட்டில் எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதை அறிந்திருக்கிறீர்கள். இதே குரல் அங்கேயும் எழவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : அந்த வரிகளைக் குறைக்க முயற்சித்து அதைச் செய்யுங்கள். எந்த நோக்கத்தோடு போடப் பட்டது என்று கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வது நல்லது. வரி பிரேரணைக்கு முன்னால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசியது, நிதி வருவாய்களைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் வகையில் நாடு முழுமைக்கும் ஒரே கொள்கைதான் என்று மத்திய அரசில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். உங்களுடைய கோரிக்கைகளில் எவ்வளவு நியாயம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு நாங்களும் ஆதரிப்போம். அங்கே அபிவிருத்தி கவுன்ஸிலிடம் உங்கள் கோரிக்கைகளை எடுத்து வைக்கும்போது எடுத்து விளக்குங்கள். எவ்வளவு ஆதரவு தேடவேண்டுமோ அவ்வளவும் தேடிக்கொள்ளுங்கள். அதற்கு விரோதமாகவோ மாறுதலாகவோ யாரும் எங்கள் தாப்பிலிருந்து செயல் படமாட்டார்கள் என்று உறுதி அளிக்கிறேன். அந்த அளவில் என்னென்ன தேவை என்பதை வாதிட்டு வாங்கவேண்டுமே தவிர அதைப் பற்றி அதிகமாக இங்கே சப்தம் எழுப்புவதில் என்ன உபயோகம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். சில வரிகளை விட்டு விடவும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால் அங்கே செல்லும்போது எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

[11th March 1969]

திரு. எம். எத்திராஜுலு : நேற்றையதினம் மத்திய சர்க்காரி விருந்து விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஸ்தலார்கள். இந்த மாநில உணவு அமைச்சர், நிதி அமைச்சர் இருவரும் சென்று வர வேற்றார்கள். அப்பொழுது இதைப்பற்றி பேசியிருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். இந்த உத்திற்கு வரி போட்டது தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளை பெரிதும் பாதிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதைக் குறைப்பது நல்லது என்று மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள் என்று இந்த அரசு கேட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நிச்சயமாகக் கேட்டிருக்கிறோம். இந்தச் செய்தி பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு கிருஷ்ண சாமி நாயுடு அவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி. ரசாயன உத்திற்கு வரி போடக் கூடாது என்று சொன்ன வார்த்தை டெல்லியில் எடுபட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அந்தப் பெருமையாருக்கு வேண்டுமானாலும் போகட்டும், காரியம் நடைபெற வேண்டும். இங்கு பேசியதோடு அங்கு போய் முயற்சி செய்தால் நல்லது. இதிலே நமக்குள் வித்தியாசம் இல்லை. இதே மாதிரி தான் பம்பு செட் விஷயமும். கோயம்பக்தார் மாவட்டத்தில் பஞ்சாலைத் தொழில் எங்கனவே பாதிக்கப் பட்டு விட்டது என்றால், அதிகமாக பம்பு செட் உற்பத்தி செய்யும் அந்த மாவட்டம் இதனாலும் பாதிக்கப்படும். இதிலே எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. இங்கும் பேசவேண்டியதாக இருக்கிறது, அங்கும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு சாதகமாக நீங்களும் ஒரு குரல் கொடுத்தால் நல்லது. இன்னும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அங்கே இப்படி பேசுவதற்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவரே உங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த நிஜலிங்கப்பா அவர்களும், பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்களும் தான். அவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுத்தான் நான் கற்றுக் கொண்டேன். முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் அவர்களுடைய பிரசங்கம் முழுக்க முழுக்க அப்படித் தான் இருந்தது. அந்திர முதலமைச்சர் அவர்களும் மைசூர் முதல்வர் அவர்களும் இந்த உரிமையைப் பற்றி அவ்வளவு விரிவாகப் பேசினார்கள். ஆகவே இதில் கட்சிப் பிரச்சனை ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் எல்லோரும் ஒன்று பட்டு செயல்பட்டால் தான் காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் நல்ல வகையில் வலியுறுத்தினார். இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு இடையூறுகள் பல காரியங்கள் இருக்கின்றன. காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கிற குஜராத் மாகாணத்தில் 30 கோடியும், மைசூரில் 31 கோடியும், அஸ்ஸாமில் 51 கோடி ரூபாயும் பற்றாக்குறை பட்டுவிட்ட சமர்ப்பிக்கிறார்களே. காரணம், பைனான்ஸ் கமிஷன் பின்னால் வருகிறது, அதற்குத் தெரியவேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் என். ஆர். தியாகராஜன் அவர்கள் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னார்கள். நம்பிக்

11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கை இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்வேன். நாம் நமது மாநிலத்திற்கு வரவேண்டியதைக் கேட்கிறோம். நாம் சொல்லுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. பற்றாக்குறை என்பதும் அதைச் சரிகட்டுவதும் ஒரு பாரம்பரியமான சித்தாந்தம் தான். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுவது ஒரு வழி. ஐரல் டிபென்சு சர்ஸ் என்று கடன் பத்திரமாகப் பெற்று வரவு வருவது இன்னொரு வழி. பஸ் போக்கு வரத்து, இன்னும் நம்முடைய பொது நிறுவனங்கள், மாதவரம் பால் பண்ணை, இதர தொழிற்சாலைகள், ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் இவற்றை எல்லாம் இன்னும் வேகமாகவும், லாபகரமாகவும் இயங்கச் செய்வது ஒரு வழி. மேலும் ஏற்கனவே இருந்த ஊதாரித்தனமான சிலவு இனங்களை அகற்றுவது, நிர்வாகச் சீரமைப்பின் மூலமாகச் சிக்கனத்தைக் கையாள்வது போன்ற, பல வழிகள் உள்ளன. மாதவரம் பால் பண்ணையைப் பற்றிச் சொன்னேன். இரண்டு கோடி ரூபாயில் இருக்கிற அந்தப் பண்ணையில் 70 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுத்தி இருந்தார்கள். அதைக் குறைத்துக் கொண்டே வருகிறோம்.

இப்போது மாதவரத்தில் பால் பண்ணையில் ஏற்பட்டு வந்த நஷ்டத்தைக் குறைத்து விட்டோம். அதுவும் நாங்கள் சரியான கவனம் செலுத்தினோம் என்று கூட கூறமுடியாது. அதற்கென்று அத்தனை திறமை, உடைப்பை கொடுத்து இருந்தால், இன்னும் எவ்வளவோ குறைந்திருக்கும். முதலமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் 60 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் 30 லட்சம் அகிவிட்டது. அடுத்த றொஷும் அதுவும் போய் விடும். இவைகள் எல்லாம் தவறானவை அல்ல. இது போன்ற வருவாய் வாய்க்கால்கள் தீவிரம் இருக்கின்றன. அது தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சித்தாந்தம். கொள்கை. பொதுத் துறை நன்றாக நடக்கவில்லையே என்று கேட்கிறார்கள். இவைகளில் செய்ய வேண்டியது எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நம்முடைய அண்ணனும் வழிகாட்டியுமான மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சருமான அண்ணா அவர்கள் இந்த மன்றத்திலேயும் வெளியிலேயும் உரையாற்றுகிற நேரத்தில் மத்திய அரசு மூன்று அம்சங்களைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் வரி போட்டு விட்டார்கள். இந்த வரியே இல்லாமல் செய்யத்தான் அண்ணா அவர்கள் 3 அம்ச திட்டத்தைச் சொன்னார்கள்.

“Streamlining of public sector undertakings; economy in defence expenditure; eradication of the process of duplication in administration.”

இந்த மூன்றையும் சொன்னார்கள். இது தான் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலை. பப்ளிக் ஸெக்டர் அண்டர் டேவினஸ் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் தாமோதரம் அவர்களும் சொன்னார்கள். எவ்வளவு பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது? 4,000, 5,000 கோடி ரூபாய் பொதுப்பணத்தைப் போகாரோ போன்ற இரும்பாலைகளும் மற்ற பொது நிறுவனங்களிலும் போட்டு விட்டு, அதற்கு வட்டி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

கூட கட்டாமல் இருக்கிறது என்றால், இந்தப் பணம் எல்லாம் இருந்தால் இப்போது பெர்டிஸர் மேலே வரி போட்டிருப்பார்களா? பம்ப் செட்டுக்கும் மண்ணெண்ணெய்க்கும் வரி போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்குமா? இங்கே உள்ள லட்சணம் தெரிகிறது. பப்ளிக் செக்டரில் பஸ் டிரான்ஸ்போர்டை வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் இதை எல்லாம் மத்திய அரசு கவனித்திருக்கவேண்டும். அதே மாதிரி பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு என்று சொல்லி இராணுவச் செலவு குறையவில்லை. பெப்ளிகேஷன் இன் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் -- இதைத் தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களும் சொன்னார்கள். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் எங்கே செய்தார்கள்? எங்கே அவர்களால் செய்ய முடிந்தது? மொராஜி தேசாய் அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய டெபிசிட்—250 கோடி ரூபாய் டெபிசிட் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை, பப்ளிக் ஸெக்டர் பொது நிறுவனங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் சீர் செய்வதற்கு மிகுந்த சிரத்தை இந்த ஆண்டில் எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : நிர்வாகத் துறையிலுள்ள அலுவலர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு முதலிலே மேற்கொண்டது. வேலை நீக்கம் முதலிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அதற்குப் பின்னால் இப்போது சமீபத்திலே திருத்தியமைக்கப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கும்போது ஒவ்வொரு இலாகாவையும் விலை தரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு அதற்கான புது அலுவலர்கள் நியமிப்பதற்கான அவசியம் ஏற்பட்டிருப்பது தெரிகிறது. ஆக நாம் நினைக்கிறதற்கு மாறாக இலாகாக்களை விரிவு படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது அல்லவா என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும், இலாகாக்களில் விரிவு காணத்தான் செய்யும். நான் சொல்லுகிற கருத்து இவ்வளவு பெரிய இந்திய பூபாகத்தில் பப்ளிக் செக்டரில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்தும் ஏற்படவேண்டிய லாபம் ஏற்படவில்லை. அதைத் தான் நண்பர் தாமோதரம் அவர்கள் ரொம்ப அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைத் திருத்தியிருக்க வேண்டும். 2,100 கோடி ரூபாயாக உள்ள இராணுவச் செலவில் குறைத்திருக்கலாம். பெப்ளிகேஷன்—ஒரே வேலையை 2 அல்லது 3 பேர்கள் செய்கிறார்கள். விரிவாக்கப்பட வேண்டிய இடத்தில் விரிவாக்கப்பட வேண்டியது தான். நம்முடைய நிலையில் உள்ள பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் எவ்வளவோ காரியங்களை நன்றாகச் செய்ய முடியும். ஒரு கருத்தை சுதந்திரா கட்சித் தோழர்கள் குறிப்பாகச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு முற்றிலும்

11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

முரண்பாடானது. பிரைவேட் ஸெக்டரில் இருந்தால் தான் லாபம் வரும். கோயம்பத்தூர் மில் முதலாளிகள், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் முதலியவர்கள் நடத்தினால் தான் லாபம் வரும். டி. வி. எஸ். அய்யங்கார் குடும்பம் தான் பஸ் போக்கு வரத்தை லாபகரமாக நடத்துவதற்கு வரப்பிரசாதம் பெற்றவர்கள். இப்படி ஒரு கருத்து இருக்கிறது. அது முற்றிலும் தவறான கருத்து. இங்கே எப்படி ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்களோ அதே மாதிரி தான் அங்கேயும் உத்தியோகஸ்தர்கள் தான் கவனிக்கிறார்கள். டாட்டா, பிர்லா நிறுவனம் என்றால், டாட்டா, பிர்லா நேரில் போய்ப் பார்க்கிறார்களா? அங்கே இருக்கிற மேனேஜ்மெண்டு திறமை; அதை நிர்வகிக்கும் செயலாளர்கள் அதை ஒழுங்காக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். பப்ளிக் ஸெக்டரில் அது ஒழுங்காக்கப் படவில்லை. பொதுத் துறை சிர்படவேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கொள்வதோடு தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரை ஒரு அதிகாரியை வைத்து இந்த பப்ளிக் ஸெக்டரில் என்னென்ன வருஷத்து என்று விரிவாக ஆராய்வதற்கான ஒரு யோசனையை பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம்.

6.40
P.M.

அதே மாதிரி சிக்கனத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். சிக்கனம் என்றால் குமாஸ்தாக்கள் 10 பேர்களை ரிட்ரௌன்சுமெண்டு பண்ணுவது சிக்கனம் ஆகாது. இந்த அயிட்டத்தில் 14 ரூபாய் அந்த அயிட்டத்தில் 37 ரூபாய் குறைப்பதால் சிக்கனம் என்பது. சிக்கனம் என்று சொல்வதற்கு நோத்தல், இன்ஷைக்கிருக்கிற முறைகளை மாற்றி அமைப்பது ஆகும். அதிகாரங்களை டெலிகேஷன் பண்ணியிருக்கிறோம். அப்படி யிருந்தும் ஒரு தாசில்தார் பார்க்க வேண்டிய வேலையில் மந்திரிகள் கையெழுத்துப் போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரே வேலையை நான்கு பேர்கள் பார்க்கிறார்கள். நிர்வாக அமைப்பில் பல புரொஸீஜர், 2, 3 பேர்கள் ஒரே மாதிரி செய்ய வேண்டிய காரியங்கள். உதாரணத்துக்கு ஒன்று சொல்லுகிறேன். அரிசி ஆலை இருக்கிறது என்றால், இராமநாதபுரத்தில் வைக்க வேண்டிய அரிசி ஆலைக்கு லைசென்சு கொடுப்பதற்கு அங்கே இருக்கிற தாசில்தார் பார்த்து, கலெக்டருக்குப் போய், கடைசியில் மந்திரிமார்கள் கையெழுத்துப் போட்டு முடிக்கவேண்டிய வேலை ஏன் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இவைகளிலே எல்லாம் மாறுதல் வரவேண்டும். பல சிக்கனங்கள் வர வேண்டும். இந்த மாதிரி டெலிகேட் பண்ணப்படுகிற அதிகாரத்தை எல்லாம் விஞ்ஞான ரீதியில் மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து அவருடைய அறிகையைப் பெற்று, முதன் முதலாக இந்த தலைமைச் செயலகத்தில் அது எந்த அளவுக்குச் சிக்கனச் சீரமைப்பாக முடியும் என்று பார்க்கும் யோசனையை இந்த மாமன்றத்தின் முன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படி பல காரியங்கள் நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. வருவாய்த்துறையை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று கூறுகிற நேரத்தில் இதைத்தான் மக்கள் முன்னால் வைத்தோமே தவிர வேறு மாதிரியாக ஏதோ 4 பேர்களை நீக்குவதில்லை.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

அடுத்தபடியாக இன்னொரு கருத்தைக் கூட நண்பர் தாமோதரன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களைப் பற்றி என்ன கொள்கை என்று கேட்டார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும் என்று கூறினார்கள். மதிப்பு மிக்க முதலமைச்சரும் தொழில் அமைச்சரும் தனிப்பட்ட தொழிலதிபர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுக்க இந்த அரசு முன்வரும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்திற்கு வெளியே இருக்கிற தொழிலதிபர்களுக்கும் இங்கே தொழில் துவங்க இந்த அரசாங்கம் ஊக்கம் அளிக்கும் என்று சொல்லி அவர்களைக் கலந்து பேச இந்த மாதம் 17-ம் தேதி செல்ல இருக்கிறார்கள். இந்த இடத்திலேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் தொழில் கொள்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பப்ளிக் செக்டர்தான் எங்களுடைய கொள்கை. அதில் ஒளிவு மறைவே இல்லை. பொதுத்துறை தான் ஏற்பட்டுத் தீரவேண்டும். தனியார் நிறுவனம் கூடாது. தனிப்பட்டவர்களின் கூடமாக இது இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் எங்களுடைய திட்டவட்டமான கொள்கை. ஆனால் நாங்கள் மட்டும் அந்தக் கொள்கையை வைத்துக் கொண்டு என்ன செய்வது? மீக்சட் ஏக்கனமி என்று மத்தியில் தனியார் நிறுவனமும் பப்ளிக் செக்டார் என்றும் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் சங்கடமான நிலையாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்காக இன்றைக்கு தனியார் துறையின் மூலமாக ஏற்படும் அனுகூலங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்காது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தூத்துக்குடியில் பெர்டிசைர் பாக்டரி ஆரம்பிக்கிறோம். அதன் முதலீடு ரூ. 45 கோடி. நாமே அதற்குமே போட வேண்டுமென்றால் எப்படி ரூ. 40 கோடியைப்போட முடியும்? ஆகவே போடப் போவது $1\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய்தான். மற்றும் தனியார் போடுகிறார்கள். இன்சியூரன்சு நிறுவனங்கள், பெரிய பாங்குகள் தலைநகரத்திலும், மராட்டியத்திலும் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் இங்கே வந்து போடுவதால் சகாயம் கிடைக்கும். நாமே 45 கோடியையும் எப்படி போட முடியும்? சிமிண்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க ரூ. 6 கோடி ஆகிறது. அதில் ஆறு கோடியைப் போட்டுவிட்டால் வேறு காரியங்களுக்குத் திட்டாட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் முடியாத வகையில் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரின் பொருளாதாரக் கொள்கை குறுக்கே நிற்கிறது. தொழில் அதிபர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று திரு. தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். அது பரிசீலனைக்குரிய ஒரு விஷயம். மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் ஆலோசித்து அப்படிப்பட்ட ஒரு குழு அமைப்பது அவசியமென்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இது பற்றி சிபாரிசு செய்கிறேன். அந்தக் குழுவில் நண்பர் தாமோதரன் அவர்களும் பங்கேற்று மாநிலத்தின் அபிவிருத்திக்கு நல்ல வகையில் பாடுபடலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

11th March 1969]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : தொழிலில் அவரை தைரியமாக இறங்கச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மின்சாரக் கட்டணத்தை தொழில்களுக்குக் குறைக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதுவும் கொஞ்சம் குழப்பமான காரியம். சென்னையைச் சுற்றியே எல்லாம் வருகிறது. சாசார்ட் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு ஒரு குழு போடப் பட்டிருப்பதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். இப்போது கூட அதை செய்துகொண்டுதான் வருகிறோம். மின்சாரத்தை ராமேஸ்வரம் வரைத் திருக்கிறவர்களுக்கு மலிவாகக் கொடுக்கிறோம். இங்கிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குப் போய் தொழிலை ஆரம்பிக்காமல் இருப்பதற்காகவும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். நெய்வேலியில் தர்மல் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. சுற்றி நிலம் நீர் எல்லாம் இருக்கிறது. திரும்பத் திரும்ப இங்கே சுற்றி அமைக்கவே வாய்ப்பு இருக்கிறது என்ற வகையில் உற்சாகமான ஆர்வத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தெந்த தொழிலுக்கு தனிப்பட்ட தொழிலுக்கு மாநிலத்தினுடைய பொருளாதார அபிவிருத்தியை முன்னிட்டு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அவற்றை செய்வதற்கு இந்த அரசு எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுக்கும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தனிப்பட்ட வகையில் திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும். என்னமோ ஒரு அபகிர்த்தி. திருவாளர் முதலியார் அவர்கள் நல்ல வகையில் அதை ஆதரித்து சொன்னார்கள். சமூக அபிவிருத்திக்காக அயர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் நடப்பதையும் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகாகச் சொன்னார்கள். எல்லா இடங்களிலும் அது நடக்கிறது. கேரளம், அரியானா, மைசூரிலும் அதை யோசிக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் அபிவிருத்திக்காகத்தான் செலவிடப்படுகிறது. தனியாக அவை ஒதுக்கப் படவில்லையே தவிர மற்றபடி பத்து பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதென்றாலும், 20 ஆஸ்பத்திரி வைக்கவேண்டுமென்றாலும், மருந்துகள் இல்லையென்றாலும் அவைகளுக்காக செலவிடப்படும். அடுத்து டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் ஒரு கருத்து சொன்னார்கள். அது எனக்கு உடன்பாடாகத் தெரிவித்தே. ஒவ்வொரு டெக்னிகல் துறையிலும் அந்தந்த டெக்னிஷியன்கள்தான் நிர்வாகத்தில் தலைமை தாங்கும்படியாக இருக்க வேண்டுமென்றார்கள். டெக்னிஷியன்களுக்கு ஆற்றல் இருக்கிறது, அதைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றாலும் கூட அறவே ஜெனரலிஸ்ட் வேண்டாம், நிபுணர்கள்தான் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்து எனக்கு சரியாக படவில்லை. பெரிய சர்ஜனை இருக்கிறவர்கள் டி.எம்.எஸ். ஆக, 'அட்மினிஸ்ட்ரேட்டராக இருப்பார் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நிர்வாகம் வேறு, அந்தத் துறையில் பெறுகிற மரியாதை வேறு. நிர்வாகத்தில் இருக்கிறவர் அற்புதமான புரபசராக இருக்கலாம். அந்த இலாகாவுக்கு தலைவராக ஆக்குகிறோம் என்றால் அவர் அந்த நிர்வாகத்திறமை பெற்றிருக்கவேண்டும். டாக்டர்கள் ஆப்ரோஷனில் கெட்டிக்காரராக இருப்பார்கள். அவர்களே ஆஸ்பத்திரி நிர்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

வாகத்தை செய்யுங்கள் என்றால் அதற்கு வேண்டிய திறமை வேறு. அவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்குத்தான் ஏகபோகமாக ஆக்கவேண்டுமென்பது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை.

6-5
p. m
THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, what the leader of our party said was not that technocrats should be in full charge of the department but that they should be associated with the administrative secretary so that the technical decisions suggested by the technical people may be considered by the Hon. Minister. The leader of our Party did not suggest that the administrative cadre should be displaced by technocrats as secretaries.

MR. CHAIRMAN : Advisers.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திரு. தாமோதரன் அவர்கள் கருத்துக்கு நன்றி. ஆனால் கொஞ்சம் மாறுதலாகத் தான் நேற்று முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். கல்வி இலாகா இருக்கிறது. அசிஸ்டென்ட் செக்ரட்டரி போட்டிருக்கிறார்கள். கல்வி நிபுணராக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்கும் நான் சொல்வதற்கும் வித்தியாசமில்லை. அசோஷியேட் என்று சொன்னாலும் அவர்களுக்கு அதில் இடம் இருக்கவேண்டுமென்றாலும் ஒன்றுதான். என்னுடைய கருத்து அவர்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதல்ல. அதனாலேயே நிர்வாகத்தில் மற்றவர்கள் லாயக்கில்லாதவர்கள் என்ற மனோபாவம்தான் கூடாது. மடாதிபதிகள், தம்பிரான்கள் போல மடங்களில் அவர்களைத் தவிர யாருமே நுழையக் கூடாது என்று வேலி போடுவது போல இருக்கக் கூடாது. பெரியவர்கள் சொல்கிற கருத்தை மறுக்கக் கூடாதுதான். சில நேரத்தில் மனதில் இருப்பதைப் பேசவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். (சிரிப்பு) அதிகமாகச் சொல்வதற்குத் தேவையில்லை. அந்த மனத்திலும் விளக்கியிருக்கிறேன். நம்முடைய கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்துகள் பற்றி சொன்னார்கள். கல்வி பிரச்சனைபற்றி பேசினார்கள். திரு. எத்திராஜுலு அவர்கள் நிலவரியைப் பற்றிப் பேசினார்கள். இப்போது பெரிய பஞ்சம் வரட்சி நிலை ஏற்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு கோடி 57 லட்சம் அளவுக்கு பல மாவட்டங்களிலும் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். மத்திய அரசு வழக்கம்போல கடன் கொடுப்பார்கள். அதை மானியமாகவே கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறோம். சமீபத்தில் இங்கு வந்திருந்த மத்திய உணவுத்துறை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களிடத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் நானும், உணவுத்துறை அமைச்சரும் உணவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டதோடு இதற்கும் ஒரு பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். டில்லியிலிருந்து அதற்கென்று ஒரு நிபுணர் குழு வருகிறது. பஞ்சம் எப்படியிருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக அது இங்கே வரப்போகிறது.

11th March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அந்தக் குழு இங்கே வந்து நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்களும் பார்த்து சொல்லட்டும். நான் சட்ட மன்றத்திலே பேசும்போது பிரதமர் இந்திரா காந்தியும் மாண்புமிகு அமைச்சர் மொரார்ஜிபாய் அவர்களையும் இங்கே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அழைப்பு விட்டேன். அவர்கள் அவ்வளவு பெரிய பெருமையை தமிழ் நாட்டுக்குச் செய்யவில்லை என்றாலும் அதற்கு முன்னதாக அதிகாரிகளையாவது அனுப்புகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் இங்கே வந்து நல்ல வகையில் நிலைமையை ஆராய்ந்து பார்ப்பார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அவர்களிடம் உதவியைப் பெறுவதற்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும் தொடர்ந்து நிலைமையை நிவர்த்தி செய்ய பணியாற்றுகிறோம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

உணவு நெருக்கடியைப் பொறுத்த வரையில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசிடம் 1 லட்சம் டன் அரிசி கேட்டிருப்பது என்பது ஒரு குறைந்தபட்ச காரியம் தான். இதனாலேயே நாம் ரொம்ப பெரிய அளவில் உதவிபெறுவதாகக் கருதமுடியாது. இதைத் தான் நான் சிரித்துக் கொண்டே சொன்னேன், நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அப்போது உடன் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களைச் சந்தித்த போது நாங்கள் கேட்கும் இந்த 1 லட்சம் டன் உதவியே முதல் தவணையே தவிர வேறென்றும் இல்லை. இதனாலே எல்லாம் பெரிய காரியம் எதுவும் இங்கே நடந்துவிடப் போவதில்லை என்று சொன்னேன். நான் அதை விளையாட்டாகச் சொல்லவில்லை. வங்கத்திலே இன்றைக்கு நன்றாக பயிர்கள் விளைந்திருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். ஓரிசாவில் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்டிருக்கிறதாம். இன்னும் மத்திய பிரதேசத்தில் பயிர்கள் நன்றாக இருக்கிறதாம். அங்கே முதன் மந்திரிகள் தான் நாளைக்கு ஒருவர் மாறிக் கொல்டிருக்கிறார்களே தவிர பயிர்களை பொறுத்த வரை நன்றாக இருக்கின்றன என்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் அங்கே நல்ல நிலைமை இருக்கும்போது வங்கத்திலே இருந்து நமக்கு கூட கொஞ்சம் கொடுக்கலாம் என்ற தோன்றுகிறது. அங்கே இருப்பவர்கள் 20 லட்சம் 30 லட்சம் டன் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப் பட்டேன். நாம் அப்படிக் கேட்கவில்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு இங்கே ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சத்தை சமாளிப்பதில் பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இன்னும் கோதுமையும் வேறு உணவுப் பொருள்களையும் நமக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். வெளிநாடுகளில் இருந்து கூட உதவி செய்ய வேண்டும். இதற்கு முன் இப்படிப் பட்ட நிலைமை வந்ததில்லை. இந்திய அரசியல் அமைப்புக்கு கட்டுப்பட்டு ஆல் இண்டியா டிசிப்ளினுக்கு கட்டுப்பட்டு நாம் கேரளத் திற்கு 1 லட்சம் 1 1/2 லட்சம் டன் அரிசி கொடுத்திருக்கிறோம். ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூருக்குப் போட்டாயா, சிவகாசிக்கு போட்டாயா என்று கேட்பார்கள். அங்கேயெல்லாம் வாயைக் கட்டி வயிற்றைக் கட்டி 8 லட்சம் கிடைக்கிறது என்றால் அதில் 1 லட்சம் டன்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

அல்லது 1½ லட்சம் டன் கொடுத்து வந்திருக்கிறோம். இந்த நேரத்தில் இந்திய அரசாங்கத்திற்கு பெரிய பொறுப்பு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் விலைகள் ஏறிவிடாமல் கள்ள மார்க்கெட் க்ரர்களும் வர்த்தக சூதாடிகளும் பதுக்கல்காரர்களும் மக்களை ஏமாற்றி லாபச் சர்ப்பாதிக்கலாம் என்று எண்ணுவார்களேயானால் அவர்கள் தான் ஏமாறுவார்கள். அதற்கான ஒரு சட்டமே இயற்றலாமே என்று கூட நாங்கள் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவசியமானால் விலைவாசியை தடுக்க எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

ரேஷனை எடுத்து விடுங்கள் இன்னும் அதைத் தொடர்ந்த மற்ற காரியங்களையும் எடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் என்றைக்குமே கண்டிரோல் இருக்க வேண்டும் என்பதில் அதன் கொள்கை ரேஷனை எடுத்துவிட வேண்டும் என்பது தான் எங்கள் கொள்கையும். ரேஷன் இருக்கக்கூடாது, கொள்முதல் இருக்கக் கூடாது, சோதனைச் சாவடி இருக்கக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கையும். அனால் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது சமுதாயத்தில் இருக்கிற எல்லோருக்கும் சர்ப்பாதி போட வேண்டிய அடிப்படைப் பிரச்சனையில் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய பிரச்சனையில் இந்த சமுதாயத்தை வாணிபர்களிடமும் வியாபாரிகளிடமும் பேராசைக்காரர்களிடமும் இந்த அரசாங்கம் விட்டுவிடமுடியாது. அப்படி விட்டுவிடுமானால் தார்மீக ரீதியின் அடிப்படையில் கூட இந்த அரசாங்கம் நீடிக்கக் கூடாது. இந்த வகையில் இந்த அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்த பொறுப்புண்டு. எல்லா இடத்திலும் விலைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது, எங்கேயும் விலைவாசி ஏறாமல் இருக்கிறது என்று இந்த அரசாங்கம் கருதினால் ஒரு விஷயம் கூட ரேஷனையும் சோதனைச் சாவடிகளையும் கொள்முதலையும் நீடிக்காது. ஆனால் சமுதாயத்தை வணிகச் சந்தைகாரர்களிடம் விட்டுவிடக் கூடாது என்ற அடிப்படைப் பொறுப்பை—எந்த ஜனநாயக அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கக் கூடிய பொறுப்பை நிறைவேற்றத் தான் இந்த கட்டுதிட்டங்கள் முறைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த பெரிய நெருக்கடியில் இருந்து நம்மை சமாளித்துக் கொள்வதற்கு இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள சகல கரப்பினரும் உதவ வேண்டும் என்று கூறி நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மத்திய அரசிடம் நம் நிதியாதாரங்களுக்காகவும் உரிமைக்காகவும் போராடுகிற அந்தப் போராட்டத்திற்கு நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் காட்டிய ஏகோபித்த ஆதரவைப் போல் தொடர்ந்து காட்ட வேண்டும் என்றும் கூறி முடிக்கிறேன்.

7-00
p.m.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : போராட்டம் போராட்டம் என்பதை விட சமூகமாகப் பேசி நீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தான் நான் கூறுகிறேன்.

11th March 1969]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது அவரவர் பார்வையைப் பொறுத்து இருக்கிறது. போராட்டம் என்றாலே ஏதோ கத்திதியை எடுத்துக் கொண்டு, துப்பாக்கியை எடுத்துக் கொண்டு போராடுவது தான் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டாம். போராட்டம் என்றாலே பலவந்தமான போராட்டம் என்று பொருள் அல்ல. பாயங்களுக்காக உதவி செய்தற்கு பதையர் போராட்டம். அந்த வகையில் தான் நான் கூறுகிறேன். இதை நான் சொன்னதாலே நம்புபவர்கள் பதையல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு போய் விந்தார்கள். பக்கத்திலே வைத்துக் கொண்டு வட்டேசத்திலே இருந்து உத்தரவிடாதேசத்திலே இருந்து அவர்கள் படைவந்து அணிவகுத்து நிற்க இரண்டு பெரும் நாகபுரிக்கு பக்கத்தில் போர்க்களம் அமைத்து போராட்டம் நடத்தப் படுகிறது என்றே அதில் 18-ம் நாள் முடிவை நாம் இங்கே செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றே அந்தம் இல்லை. போராட்டங்கள் காலத்திற்கு காலம், யுகத்திற்கு யுகம் மாறுகின்றன. இன்றைக்கிருக்கிற போராட்டம்—இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காகப் போராட்ட நாட்டின் சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்த மகாத்மா காந்தி அவர்கள் விருந்திய நிலையை அடையாத காரணத்தால் ஏற்படுகிற போராட்டம். 20 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை எழையானவன் ஓட்டாண்டியாக இருக்கிறான். சூப்பரன் இன்னும் பெரிய குபேரன் ஆகி இருக்கிறான். இந்த நிலைமைக்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால் அதிகாரங்கள் எங்கேயோ செலிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தொலைதூரத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் இன்றைக்குப் பரவலாக்கப்பட்டால் தான் எதிர் காலத்தில் நமக்குச் சுபிட்சமான வாழ்வு ஏற்படும். இதனால் தான் இந்தியாவின் ஒற்றுமையையும் சுதந்திரத்தையும் காப்பாற்ற முடியும். எனவே தான் இந்த வகையில் நாங்கள் கூறுகிற கருத்துக்கள் ஒதுக்கிவிடக் கூடியவை அல்ல. ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய கருத்து என்று கூறி இந்த மாமன்றம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது காட்டிய பேராதரவுக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அரசு ஊழியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு நிர்ணயித்த சம்பள கமிஷனின் நிர்ணயப் படி ஊதியம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்களுக்கு மூன்று முறை பஞ்சப்படி அளித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் 1960-ம் ஆண்டு முதல் கொண்டு அடிப்படை சம்பளம் அதே நிலையில் இருக்கிறது. அடிப்படை சம்பளத்தை உயர்த்த தனியாக இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்று கவர்னர் உரையின் மீது பேசுகின்ற போதும், நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற போதும் நான் கோரினேன். இந்த மாநில அரசு ஊழியர்கள் இந்த அரசாங்கத்திடம் மிக்க நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கத்தினர் அவர்கள் நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையை படிப்பார்களோனால் அதிலே

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [11th March 1969]

இதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இப்போது பைனான்ஸ் கமிஷன் தன்னுடைய பைனல் ரிபோர்ட்டைக் கொடுக்கவில்லை. அது கொடுத்து முடிந்தவுடன் தான் அதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை நாம் யோசிக்க முடியும் என்பதை குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதால் அரசாங்க ஊழியர்களிடம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். மூன்று முறை பஞ்சப்படி உயர்த்தியதற்கு, நன்றி தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். மூன்று முறை டி. ஏயை உயர்த்தி இருக்கிறது. சென்னை நகரத்தை ஏ. பிரிவு நகரமாக உயர்த்தி மாற்றி இருக்கிறது. மதுரையை பி. பிரிவு நகரமாக மாற்றி இருக்கிறது. இன்னும் கோவையை பி பிரிவு நகரமாக மாற்ற முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. பென்ஷன் ஊதியங்களிலும் சலுகைகளை அரசாங்கம் கூட்டி இருக்கிறது. இப்போது திருமணத்திற்கான கடன் வசதியும் உருவாக்கி கொடுத்து இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு விதமான காரியங்களில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு நன்மை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களின் குழந்தைகளும், குடும்பங்களும் நன்றாக இருந்தால் தான் அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் செம்மையாக செயலாற்ற முடியும் என்பதில் இந்த அரசுக்கு மிக்க அக்கறை உண்டு. இந்த நிலைமைகளின் காரணமாகத்தான் தேவையான அளவிற்கு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு செய்ய முடியவில்லையே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இரண்டு முறை டி. ஏ. கொடுத்ததன் காரணமாக நம்முடைய நிதிநிலை எவ்வளவு கிராமங்களும் பற்றாக்குறையும் ஆபத்தான கட்டத்தை ஏற்படுத்தின என்பதை இந்த நாட்டின் அரசாங்க ஊழியர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். இருந்தாலும் அவர்களுடைய அடிப்படையான நலன்களை புறக்கணிக்கக்கூடாது. நியாயமான கோரிக்கைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. எனவே 'பைனான்ஸ் கமிஷனின்' இறுதி அறிக்கைக்குப் பிறகு தான் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும் என்று கூறி இருக்கிறேன்.

திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் ஒன்றை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட சம்பளக்கமிஷனுக்கு பிறகு மத்திய அரசாங்கத்தில் கூட இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷன் நியமிக்கப்படவில்லை. அதுவும் 10 வருஷத்திற்கு மேலாகிறது முன்னாலே கூட சென்ட்ரல் பே கமிஷன் நியமனத்திற்கு பிறகு தான் அமைக்கப்பட்டது. அவர்களே நியமிக்காததால் நாமும் நியமிக்க வேண்டாம் என்று கூற வில்லை. நாம் இரண்டாவது பே கமிஷனை எப்படி நியமிக்கலாம், எப்போது நியமிக்கலாம் என்பதை 'பைனான்ஸ் கமிஷனின்' அறிக்கைக்குப் பிறகு அதில் ஏற்படும் அதுகூலங்களை பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11th March 1969]

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Tuesday, the 25th March 1969. 7.05 p.m.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

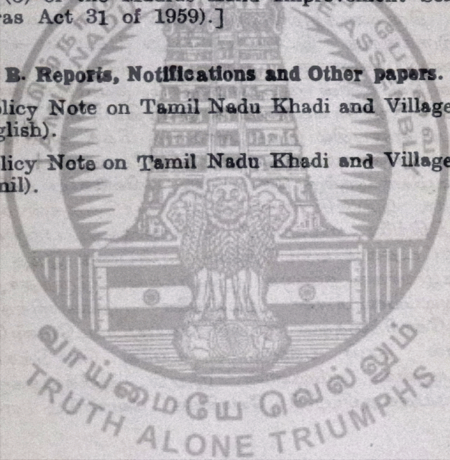
A. Statutory Rules and Orders.

87. Notification issued with G.O. Ms. No. 2935, Agriculture, dated the 5th October 1968 in regard to an amendment to the Food and Agriculture Department Notification II-1 No. 590 of 1966, dated the 25th November 1965, published at page 214 of Part II—Section I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 23rd February 1966. [Laid on the Table of the House under Section 44 (3) of the Madras Land Improvement Schemes Act, 1959 (Madras Act 31 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other papers.

@ 36. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (English).

* 37. Policy Note on Tamil Nadu Khadi and Village Industries Board (Tamil).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

@ Circulated to all M.L.C.'s on 8th March 1969.

* Circulated to all M.L.C.'s on 10th March 1969.